TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 37 / CEFP / 7.07.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CEFP\37CEFP\

Fitxer 37CEFP1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 37, dimarts 7 de juliol de 2026

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 37 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació de Centres de Formació Professional Integrada davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè expliqui l'Informe de posicionament sobre la qualitat en la formació professional a Catalunya (tram. 356-01589/15). Irene Aragonès Gràcia, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Gisela Navarro Fuster, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts, Jéssica Albiach Satorres, Grup Parlamentari Comuns, Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'Elena Sintes Pasqual, cap de projectes d'Equitat.org, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè presenti l'informe "De l'escola al carrer. Reptes educatius del català al país dels 8 milions" (tram. 356-01609/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01617/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unió Sindical de Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01618/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de La Intersindical davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01619/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Sindical de Professors d'Ensenyament Públic de Catalunya - Sindicat de Professors de Secundària davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01620/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Ensenyament de la Confederació General del Treball de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01621/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Educació de Comissions Obreres de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01622/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unió General de Treballadors davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01623/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Consell d'Educació de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01624/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01625/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença d'Olga Giner i Aràndiga, presidenta del Col·legi d'Educadors Socials de Catalunya, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre el desplegament del Pla integral per a la seguretat

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

i el benestar en l'entorn educatiu (tram. 356-01626/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu (tram. 356-01632/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença de Toni Garrell, en representació d'El País de Demà, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre el seu posicionament en l'àmbit educatiu

Tram. 356-01706/15 Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Compareixença de Maria Truñó Salvadó, directora d'Aliança Educació 360, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a presentar el document "Bases d'una política per garantir l'educació extraescolar i d'estiu" (tram. 357-00344/15).

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

16. Compareixença d'una representació de la Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes d'Escoles Lliures de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre el paper de la tutoria a l'escola (tram. 357-00463/15).

17. Proposta de resolució sobre la suspensió de la retirada del mòdul de l'Escola El Serral de Lavern, de Subirats (tram. 250-00555/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 232, 34; esmenes: BOPC 268, 283).

18. Proposta de resolució sobre la creació d'una nova línia a l'Escola Folch i Torres de Palau-solità i Plegamans (tram. 250-00583/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 244, 13; esmenes: BOPC 359, 43).

19. Proposta de resolució sobre la creació de centres educatius públics inclusius de triple etapa a Castelldefels (tram. 250-00684/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 272, 68).

La presidenta

Bé, bon dia. Bon dia, diputats. Comencem, si els hi sembla, la Comissió d'Educació i Formació Professional d'avui dimarts dia 7 de juliol, Sant Fermí, eh?

Doncs començarem, en tot cas, amb les substitucions. Sí, si us plau, senyora Erra?

Anna Erra i Solà

Bon dia, presidenta. Gràcies. Dic dues substitucions pel Grup de Junts. Substituiran les diputades Judith Toronjo i Anna Feliu el diputat Agustí Colomines i la diputada Montse Ortiz.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé. Més substitucions? Sí, senyora Aragonès?

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. La diputada Najat Driouech es troba en ponència. Per tant, en funció del moment que procedim a votar les dues propostes de resolució, comunicaré quin diputat la substituirà.

La presidenta

Molt bé. Alguna substitució o comentari més? No?

Bé, doncs passem als... En primer lloc, com ja es va comentar amb els portaveus dels grups parlamentaris, havíem de proposar a la comissió les alteracions de l'ordre del dia següents.

Proposta de resolució sobre la suspensió de la retirada del mòdul de l'Escola El Serral de Lavern, de Subirats (retirada)

250-00555/15

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En primer lloc, el punt 17, retirada de l'ordre del dia, perquè s'ha informat sobre la presentació d'una sol·licitud de retirada de la iniciativa.

Proposta de resolució sobre la creació d'una nova línia a l'Escola Folch i Torres de Palau-solità i Plegamans (retirada)

250-00583/15

El punt 18, també retirada de l'ordre del dia pels mateixos motius, es va informar sobre la presentació d'una sol·licitud de retirada de la iniciativa.

I afegir un nou punt que es substanciaria al final, que és la proposta de resolució sobre les subvencions per a llars d'infants presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña.

Si els hi sembla, podem votar aquests tres canvis per assentiment? Sí? Molt bé.

Sol·licituds de compareixença

356-01589/15, 356-01609/15, 356-01617/15 a 356-01626/15, 356-01632/15 i 356-01706/15

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Doncs passem, en tot cas ja, a les primeres sol·licituds de compareixença, que són la número 1, d'una representació de l'Associació de Centres de Formació Professional Integrada davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè expliqui l'Informe de posicionament sobre la qualitat en la formació professional a Catalunya. Algun grup vol votar alguna per separat? Perquè sinó faríem totes seguides. Podem donar a lectura seguida? Sí?

La número 2, compareixença de l'Elena Sintes Pasqual, cap de projectes d'Equitat.org davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè presenti l'informe «De l'escola carrer. Reptes educatius del català al país dels 8 milions».

La número 3 és la sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu.

La número 4 és la sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unió Sindical de Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu.

Número 5, sol·licitud de compareixença d'una representació de la Intersindical davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu.

Número 6, d'una representació de l'Associació Sindical de Professors de l'Ensenyament Públic de Catalunya - Sindicat de Professors de Secundària davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informin sobre la situació del sistema educatiu.

Número 7, representació de la Federació d'Ensenyament de la Confederació General del Treball de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informin sobre la situació del sistema educatiu.

La número 8, representació de la Federació d'Educació de Comissions Obreres de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informin sobre la situació del sistema educatiu.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Número 9, representació de la Unió General de Treballadors davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informin sobre la situació del sistema educatiu.

Número 10, representació del Consell d'Educació de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informin sobre la situació del sistema educatiu.

Número 11, representació de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informin sobre la situació del sistema educatiu.

Número 12, compareixença d'Olga Giner i Aràndiga, presidenta del Col·legi d'Educadors Socials de Catalunya perquè informin sobre el desplegament del pla integral per la seguretat i el benestar en l'entorn educatiu.

Número 13, representació de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, Educació i Cultura davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació del sistema educatiu.

I número 14, compareixença de Toni Garrell, en representació d'El País de Demà, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre el seu posicionament en l'àmbit educatiu.

Per tant, podem votar aquestes catorze de manera conjunta?

Vots a favor?

Molt bé, doncs s'aproven per unanimitat dels presents.

Compareixença de Maria Truñó Salvadó, directora d'Aliança Educació 360, per a presentar el document «Bases d'una política per garantir l'educació extraescolar i d'estiu»

357-00344/15

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ara passarem al següent punt de l'ordre del dia, que és la compareixença de Maria Truñó Salvadó, directora d'Aliança Educació 360, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per presentar el document «Bases d'una política per garantir l'educació extraescolar i d'estiu».

Per tant, doncs la senyora Truñó Salvadó, entenc que es troba per aquí? *(Pausa.)*

Sí, endavant senyora Truñó. Bon dia.

(Pausa.)

Bé, doncs senyora Truñó, ja ha estat vostè presentada. Benvinguda en aquesta Comissió d'Educació i Formació Professional. Té vostè una intervenció inicial de quinze minuts per fer la seva compareixença, per explicar el que tingui per convenient. I, a partir d'aquí, obrirem un torn d'intervencions en els grups que es trobin presents a la comissió en aquell moment de tres minuts cada grup. I després tindrà vostè un torn de rèplica de set minuts per contestar les preguntes que els grups li adrecin. D'acord? Molt bé, doncs seva és la paraula.

Maria Truñó Salvadó (directora de l'Aliança Educació 360)

Bon dia, diputades i diputats. Compareixem avui amb un posicionament clar, les oportunitats educatives, més enllà de l'escola, han de deixar de ser un terreny abonat per les desigualtats. El lleure educatiu ha de deixar de ser un dret de segona, condicionat pel codi postal i la butxaca de les famílies, i cal que guanyi el pes que mereix en les polítiques públiques del país. Aquesta és la urgència social i educativa inajornable que porto en nom de l'Aliança Educació 360.

Vivim un moment clau en què el dret a l'educació s'ha de repensar i sortir-ne reforçat. Com recorda l'UNESCO, l'educació ja no es pot reduir només a l'escola, l'aprenentatge es dona dins i fora de l'aula i aquí tenim un repte ineludible, que les desigualtats que l'escola amb prou feines aconsegueix compensar no es multipliquin en el fora escola. Perquè quan la porta de l'escola es tanca no s'haurien de tancar cap oportunitat per la infància i l'adolescència.

Per això va néixer el 2018 l'Aliança Educació 360, impulsada per Equitat.org, llavors Fundació Bofill, la Diputació de Barcelona i la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica. Va néixer per ampliar el dret a l'educació, avançar cap a una educació a temps complet i assegurar que tots els infants i adolescents gaudeixen d'oportunitats educatives més enllà de l'escola, més, millors i ben repartides.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Vuit anys després, ja som 438 entitats i institucions públiques, la majoria ajuntaments, adherides, amb el compromís de fer canvis i impulsar aquestes polítiques. Sobre això alertava, precisament, fa un any, la síndica de Greuges, tenim polítiques de lleure educatiu immadures, disperses, amb escassos avenços i que no garanteixen l'equitat. Per aquest motiu calen unes bases sòlides de país que reverteixin els dèficits normatius de finançament, de governança i planificació per avançar cap a la universalització del dret al lleure educatiu, en especial de les extraescolars i les activitats d'estiu.

No podem seguir sense un marc sòlid de país ni pivotant al fora escola només sobre municipis pioners, entitats compromeses i escoles amb vocació comunitària. Són imprescindibles tant el lideratge municipalista com la corresponsabilitat social, però falta lideratge públic de la Generalitat, que hi té les competències exclusives. No en tinguem cap dubte, no parlem d'una concessió benvolent, sinó de fer realitat un dret recollit en la Convenció dels Drets de l'Infant de Nacions Unides com a la LEC també

i la LDOIA, ja que estableixen el deure de les administracions de garantir-ne l'accés en condicions d'equitat.

Si bé el lleure educatiu és, doncs, un dret reconegut, a la pràctica encara és un dret a mitges, ni desplegat ni garantit. I no és només una obligació, és també una inversió social intel·ligent amb quatre grans beneficis col·lectius. El primer, la millora dels aprenentatges i les trajectòries educatives i vitals, perquè el lleure motiva a aprendre, consolida i amplia els aprenentatges a l'escola, reforça competències transversals tan importants com la creativitat, l'autonomia, el treball en equip o la gestió emocional.

Dos, la prevenció de la pobresa i les vulnerabilitats. Amb el lleure generem entorns i referents adults positius i protectors com a antídot als malestars de salut mental, d'aïllament social o sedentarisme.

Tres, la convivència i la cohesió. Perquè en espais de relació amb infants i adolescents de diverses condicions es teixeixen vincles i possibilitats de participar en la vida comunitària.

Quatre, el suport a les cures i la conciliació de les famílies. Perquè dona opcions amb valor educatiu i de qualitat durant la jornada laboral.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquest reclam no parteix de zero, el Parlament ja ha instat reiteradament a reforçar les oportunitats educatives més enllà del temps lectiu. En una resolució del passat mes de febrer, la cambra va instar a la Generalitat a reforçar de manera prioritària els programes i partides pressupostàries per garantir l'accés efectiu a activitats de lleure i d'aprenentatge extraescolar com a instrument d'igualtat d'oportunitats i de cohesió social.

Els demanem, doncs, que ho tinguin present en el proper ple monogràfic d'educació, en el control al Govern, ara que, a més a més, ja hi ha pressupostos, i també en les prioritats dels mandats municipals.

Els vull compartir, doncs, una breu diagnosi, sis prioritats i unes conclusions. Diagnosi. Avui, a Catalunya, la família on neixes i el barri o municipi on vius condicionen si tocaràs un instrument en una banda, si formaràs part d'un equip

esportiu o si tindràs una xarxa d'amistats diversa més enllà de l'escola. Les dades són punyents. Un de cada tres infants de...

Fitxer 2

...famílies empobrides no fa cap activitat organitzada a les tardes. Parlem de més de 140.000 nens i nenes arreu de Catalunya, l'equivalent a tota la població de Lleida o Tarragona, exclosos d'aquestes oportunitats vitals.

I aquesta privació es duplica a l'estiu. Sis de cada deu infants i adolescents de famílies amb rendes baixes no fan cap activitat educativa durant les vacances escolars.

A més a més, quan els infants més vulnerables participen en el lleure, ho fan menys hores, menys dies, durant menys anys i amb propostes menys diverses i de menys qualitat.

Una bretxa que s'enquista des del 2019 amb infants de classe alta, que dediquen el doble de temps a activitats, tan esportives com no esportives, que els de classe baixa, segons el darrer anuari de l'Educació de Catalunya.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Prioritats. Primera prioritat. Aprovar una llei o decret llei de lleure educatiu i oportunitats fora escola. Malgrat el reconeixement formal del dret, manca una legislació sobre les condicions d'accés a activitats extraescolars i d'estiu amb criteris d'equitat, inclusió i no segregació que en garanteixi uns mínims. Cal regular la qualitat educativa, la formació i condicions laborals del personal educador i clarificar també les competències d'ajuntaments, consells comarcals, diputacions i Generalitat en un marc normatiu clar i compartit.

Segona prioritat. Crear un sistema de finançament específic i estable amb instruments de cooperació interadministrativa. No hi ha política real sense pressupost i això no pot dependre gairebé exclusivament dels comptes municipals. Cal que la Generalitat compti amb partides específiques quan vagi a demanar al Parlament i articuli la cooperació amb el món local, mitjançant contractes programa o convenis específics.

La proposició de llei del sis per cent d'inversió en educació, que esperem que s'aprovi ben aviat, ja recull explícitament que, per raons d'equitat i eficiència, és necessari reforçar els serveis més enllà del temps lectiu com a part integral del procés educatiu. Sense aquest reforç normatiu, financer i de governança, difícilment eliminarem les barreres d'accés econòmiques, informatives i burocràtiques, de suport a la inclusió o de manca d'oferta arreu del territori.

Tercera prioritat, garantir un mínim de dues setmanes d'activitats per universalitzar el lliure d'estiu. Fa un any, aquest Parlament va instar el Govern a garantir dues setmanes de casals, campus, colònies i campaments a l'estiu com a dret universal per a les famílies i obligació per a l'Administració. Va fer-se seu el manifest «A l'estiu ens hi juguem molt», impulsat per l'Aliança d'Educació 360 i la PINCAT, amb el suport de federacions i col·legis professionals que representen prop de cinc mil organitzacions educatives, socials, de salut, cultura i esport. La garantia de dues setmanes d'activitat durant les dotze setmanes de vacances escolars és el mínim per prevenir que l'estiu eixampli les desigualtats.

Proposem articular la mesura amb el món local i interoperar les dades que ja té el Departament d'Educació dels més de 300.000 alumnes de tres a setze anys amb necessitats educatives específiques socials, els NESE B. I això desplegaria part de l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil i seria un primer pas cap a la universalització del lleure d'estiu, amb un cost estimat de prop de 50 milions, que és menys de l'u per cent del pressupost del Departament de Drets Socials.

Quarta prioritat. Garantir un mínim de dues tardes per a universalitzar les extraescolars. Igual que a l'estiu, defensem que cap infant es quedi sense extraescolars i que tots puguin gaudir, com a mínim, de dues tardes d'activitats diverses i de qualitat durant el curs, per dues vies: ampliar els plans educatius d'entorn i posar en marxa les motxilles extraescolars.

En relació als plans educatius d'entorn, si bé els darrers cinc cursos ha incrementat el número de municipis, arribant als 151, el pressupost global no ho ha fet proporcionalment, sinó que ha disminuït. Cal prioritzar les 226 escoles i instituts d'alta complexitat que encara no en tenen en el seu territori, i això suposaria un increment d'uns 14 milions, pràcticament doblant el pressupost actual.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Pel que fa a les motxilles extraescolars, proposem utilitzar l'instrument ja disponible dels ajuts a través de les motxilles econòmiques i incloure-hi una partida específica que garanteixi a tot l'alumnat amb NESE B l'accés gratuït a activitats de tarda, un pressupost estimat de 70 milions.

Cinquena prioritat. Avançar cap a la universalització de l'espai migdia i els menjadors en escoles i instituts. L'espai de migdia és temps educatiu, no lectiu, amb impacte clar en l'alimentació, la socialització i alguns aprenentatges com el català. Els infants hi passen gairebé un terç del temps escolar, però malgrat tot només un divuit per cent de l'alumnat de tres a setze anys té beca menjador, que és el doble que viu en situació de pobresa..., quan és el doble que viu en situació de pobresa.

És important no oblidar que més de la meitat dels instituts públics de Catalunya, tres-cents deu, trenta-tres d'ells de màxima complexitat, no ofereixen servei de menjador. A Barcelona, on ja s'ha recuperat a tots els instituts públics, això ha permès doblar les beques menjador entre els adolescents.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Tot i l'increment recent del pressupost en beques i les mocions parlamentàries i també municipals a favor de la universalització, segueix pendent un full de ruta estructural cap a un model universal i gratuït com ja tenen a Suècia, Estònia o Londres, recentment.

Sisena i última prioritat. Promoure el joc i la trobada a l'espai públic, als centres educatius i a altres equipaments comunitaris. Tal com reclama el Comitè dels Drets de l'Infant de Nacions Unides, més enllà de les activitats organitzades, cal fer realitat el dret al lleure i al joc, afavorint temps lliure i espais per oportunitats espontànies. Això ens acostaria a la recomanació de l'OMS d'una hora diària de joc actiu i activitat física en la infància, que avui només compleix un terç dels nens, nenes i adolescents catalans, amb tendència a la baixa.

Mentre aquí el declivi del joc a l'aire lliure no està encara a l'agenda pública, al parlament anglès se'n fa una comissió d'estudi i s'impulsa una estratègia nacional del joc i normativa per promoure, el *play sufficiency*. Cal transformar i promoure activament els usos lúdics i comunitaris tant a l'espai públic, perquè sigui més segur, naturalitzat, sobretot en entorns escolars, parcs i places, també als centres

educatius, amb patis reverdits, biblioteques i gimnasos oberts al barri, i també a d'altres equipaments públics, com ara refugis climàtics.

Comptar, per tant, amb recursos i planificació per dignificar, adaptar i cuidar aquests espais d'infraestructura social és una condició per avançar en ciutats, pobles i barris més educadors i jugables i hauria de ser una prioritat en els plans de barris i viles.

Conclusions. Universalitzar el lleure educatiu vol dir assegurar que tothom qui vulgui pugui gaudir d'oportunitats educatives fora escola, amb altres infants i adolescents, sense les barreres que avui ho impedeixen i eixamplen les desigualtats. En un moment en què el debat educatiu és tan viu, aquesta visió no pot quedar com una qüestió perifèrica.

Tenim el reconeixement del dret, tenim experiències locals i comunitàries, tenim evidències del seu valor educatiu i social, tenim un consens social ampli i transversal i també un consens parlamentari. El que ens falta és la voluntat política de fer el salt, de passar d'una cultura dels ajuts puntuals dins de l'àmbit privat, on cada família fa el que pot, a unes polítiques públiques transversals de país per garantir un dret. Només així, el lleure educatiu deixarà de ser un luxe o un dret de segona i deixarà de dependre d'on vius i de la família que t'ha tocat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ens hi juguem una societat més justa des de la infància, un present i un futur més cohesionats i democràtics i unes persones i comunitats més capaces de conviure i afrontar plegades als reptes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies senyora Truñó per la seva intervenció. Ara és el torn dels grups parlamentaris que han presentat aquesta compareixença i, en primer lloc, té la paraula la diputada Irene Aragonès en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Primer que tot agrair la compareixença de la presidenta i també, sobretot, reconèixer la feina que feu des de l'Aliança d'Educació 360. Heu aconseguit situar al centre del debat educatiu una idea que avui ja és compartida per

tota la comunitat educativa i més enllà, que l'educació no s'acaba quan sona el timbre de l'escola.

Les activitats extraescolars, el lleure educatiu, les activitats culturals, les esportives i les comunitàries també eduquen, generen valors, generen vincles i, per tant, desenvolupen competències i, sobretot –sobretot–, contribueixen a reduir les desigualtats. I, precisament, aquest és un dels grans canvis de paradigma que heu ajudat a impulsar. Avui sabem que participar en aquestes activitats educatives fora de l'horari lectiu no és cap luxe, no ha de ser un privilegi, sinó que ha de ser una oportunitat educativa que condiciona, a més a més, el present i el futur de milers d'infants i adolescents.

Les dades que heu exposat són molt eloqüents, no les repetiré, no?, però sí que són dades que ens haurien de preocupar profundament perquè, darrere d'aquestes xifres, hi ha desigualtats, que, a més a més, després es tradueixen en desigualtats educatives, socials i també de salut i de benestar en general. L'evidència ens diu que democratitzar l'accés a les activitats educatives és una inversió de país, per tant, així ho hauríem d'assumir.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Des d'Esquerra Republicana, per tant, compartim plenament aquesta mirada, creiem que cal consolidar una educació a temps complet que garanteixi aquestes igualtats educatives a tots els infants, visquin on visquin i tinguin la situació econòmica que tinguin les seves famílies. I, per tant, en aquesta línia hem impulsat diferents iniciatives parlamentàries, com la universalització de les activitats extraescolars i de l'espai migdia. I, a més a més, precisament, aquesta setmana fem una interpel·lació a la consellera Niubó sobre el futur de l'educació en el lleure perquè pensem que el que toca ara és que sigui el Govern qui lideri i qui reforci per tal de revertir aquesta bretxa, i això s'ha de fer ja amb polítiques públiques decidides i reals.

Li plantegem un parell de preguntes. La primera sobre el programa Municipis 360, com valoreu la implantació, si hi ha hagut alguna mena d'avaluació sobre els impactes en els infants, els adolescents i també amb aquesta cohesió comunitària que es busca. I si considereu que s'està desplegant també amb prou equitat territorial.

I una segona pregunta, referent als plans educatius d'entorn, que per a Esquerra Republicana pensem que és una eina imprescindible. Quin paper creieu que han de tenir els plans educatius d'entorn. Què caldria perquè arribessin a més municipis i, sobretot, no només estendre'ls, sinó que estiguin dotats de finançament. I se m'ha acabat el temps.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar i té la paraula la diputada Rocío García.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, senyora Truñó. Gràcies per la seva compareixença, centrada en el gran valor del fora escola com un espai d'equitat i de drets.

Òbviament, és una política estratègica per reduir les desigualtats i el Govern preveu incrementar les partides d'activitats de lleure i avançar en l'estratègia del lleure educatiu 2026-2030, també recollida en el pla de barris que impulsa la Generalitat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, cal revertir i invertir recursos públics per garantir l'accés al lleure educatiu a tots els infants i joves, especialment als més vulnerables, sovint exclosos per motius de renda de l'oferta extraescolar del temps d'estiu.

Tenen el suport del nostre grup parlamentari, del PSC, per fer-ho possible. Jo crec que el suport que han fet els ajuntaments des del seu impuls el 2019 així ho demostra. I coincidim en la importància de la comunitat educativa i del món local per construir una societat més justa i igualitària perquè tot l'alumnat pugui participar-hi i aprendre als espais educatius de lleure.

Com saben, treballem per fer efectiu el sis per cent d'inversió en educació, com reconeix la LEC, i creiem que, donada la seva rellevància, s'ha de poder incorporar l'educació 360 i les polítiques públiques que la garanteixen.

L'Aliança Educació 360 reconeix que les viles i les ciutats són els principals espais de drets i participació comunitària. La ciutat és educadora, nosaltres formem part de

l'impuls de la Xarxa de Ciutats Educadores, fa dècades que avancem en aquesta línia als municipis on governem.

I Catalunya té un gran teixit associatiu, com dèiem, més de set mil centres d'esplai i caus, cinc mil AFAs, nou mil clubs esportius i quaranta-cinc consells esportius, també distribuïts per tot el territori, tothom suma i és imprescindible.

Però també cal que sigui una prioritat per a la Generalitat i ara, amb l'aprovació d'aquests pressupostos, el Govern compta amb més recursos, que arribaran en forma de subvencions a entitats, ajuntaments, fruit de l'acord amb Esquerra i Comuns. S'incrementen els ajuts a la infància, els programes de lleure i les polítiques de joventut creixen un trenta per cent respecte al 2023. Tot plegat, enforteix el teixit associatiu del lleure al conjunt del país.

I també el Govern prioritza els plans educatius de l'entorn, s'impulsa l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu de base associativa voluntària i comunitària de Catalunya. Perquè l'educació 360 connecta el temps, els espais d'aprenentatge, del fora escola i els agents educatius a cada localitat per fer més i millors a l'alumnat i també a les seves famílies, donar oportunitats a tothom.

Per tant, nosaltres defensem amb fets i compromís polític la importància...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 3

...i el valor que té la comunitat educativa i el món local per construir societats més justes i igualitàries. I, com deia, avui hi ha més de la meitat de municipis de Catalunya que ja s'han adherit a l'Aliança Educació 360.

En aquests anys s'ha avançat molt per vèncer aquestes desigualtats. Sabem que tenim recorregut per endavant i estem treballant en poder-ho fer possible. I agrair a totes les entitats que treballen fermament per aquesta educació 360 i, evidentment, a totes les persones que el van impulsar i en què nosaltres sempre vam estar implicades.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i té la paraula la diputada, molt honorable diputada Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. I gràcies, senyora Truñó, per la compareixença i per la feina que fan des de l'Aliança 360, perquè en el fons fa anys que porten aquesta feina i que, durant massa temps, fins i tot ha estat considerada secundària, no? I quan, en realitat, és fonamental per garantir la igualtat d'oportunitats.

I sap que compartim una idea de fons, que és que l'educació avui no acaba quan sona el timbre de l'escola. Sabem que les activitats extraescolars, les colònies i tot el que ha comentat, eh?, també eduquen, generen oportunitats i contribueixen al desenvolupament personal d'infants i adolescents.

I tenim la sort, i ara ho comentava també la diputada, que a Catalunya disposem d'un gran teixit associatiu extraordinari que durant dècades potser ha fet aquesta feina, sovint amb molt pocs recursos però amb un enorme compromís, i aquesta és una fortalesa del nostre país que hem de continuar cuidant i vetllant, no? Perquè sabem que és una eina que cal si volem solucionar el tema de les desigualtats d'oportunitats.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Massa infants deixen de participar en activitats educatives fora de l'horari escolar simplement perquè a la seva família no s'ho pot permetre o bé perquè el seu municipi presenta poca oferta o per problemes de mobilitat, no? I aquesta és una realitat que interpel·la totes les administracions.

I des de Junts creiem que la resposta no passa, necessàriament, per construir un model homogeni, excessivament centralitzat, perquè tenim clar que Catalunya és diversa i la necessitat d'un barri metropolità no són les mateixes que d'un municipi rural o d'una ciutat mitjana. Per això defensem polítiques que parteixen de la proximitat, que confien en els ajuntaments, amb els consells comarcals, en els centres educatius i en les entitats del territori, perquè són en el fons qui coneixen millor les necessitats de la seva comunitat.

I en aquest sentit, també pensem que qualsevol polític d'universalització, i sempre ens hi hem adherit i és la que vostès demanen, ha d'anar acompanyat, com li deia,

d'un finançament estable, eh?, perquè sinó es converteix en estructural, les coses lligades amb subvencions i convenis són totalment, senzillament, d'un projecte i d'un temps i no donen estabilitat.

Però, bé, massa sovint traslladem noves responsabilitats als municipis sense els recursos necessaris i això acaba generant desigualtats territorials que no depenen de la voluntat dels ajuntaments, sinó de la seva capacitat econòmica.

També per això cal tenir present el paper de les escoles perquè se'ls ha de generar també recursos, possibilitats i vostè com deia també uns espais que puguin ser fàcils d'obrir, perquè trobem barris, trobem municipis que si no tenen..., aprofitar-se d'aquella pista, d'aquell camp de futbol, no tenen res més.

Per tot això, i com la majoria d'idees que ha dit, doncs nosaltres les compartim, li volíem fer una sèrie de preguntes. Com podríem garantir que els municipis petits i els territoris rurals, on sovint hi ha menys oferta i més dificultats de mobilitat, no puguin quedar enrere d'aquest desplegament.

L'altra, també voldríem saber ben bé..., vostè n'ha comentat alguns, eh?, quins indicadors, a part de sobretot l'econòmic, considera imprescindibles per poder avaluar si aquestes pràctiques, no?, sobretot aquesta educació extraescolar funciona i dona els seus rèdits.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I l'altra, vostè ha comentat que la solució d'això seria posar-ho en una nova llei. Vostè creu que la LEC i el Pacte de segregació escolar no ho pot contemplar, no pot donar cobertura a aquestes necessitats?

I moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Sí que li demanaria a la senyora Segovia que faci constar que vostè és una substituta, que inicialment no ens han informat perquè no hi era el seu grup parlamentari.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies, presidenta. Efectivament, per aquesta comissió jo substituiré la portaveu, que és la Jessica Albiach.

Volia també començar la intervenció, evidentment, agraint la intervenció de la senyora Truñó. Crec que és molt necessari que en aquesta comissió, i potser no només en aquesta, sinó en altres comissions, en sentim parlar de la importància del lleure educatiu i d'aquesta equitat d'oportunitats per a tothom en el lleure educatiu. Perquè crec que hi ha una cosa que hem de tenir molt al cap, o sigui, ho enfoquem en la importància del lleure educatiu durant la infància, però en realitat l'accés a aquest lleure educatiu acaba condicionant també l'accés a dret de les persones quan ja són adultes. Per tant, si tenim una desigualtat d'oportunitats en accés al lliure quan som petits, no?, quan estem a l'escola, quan estem a l'educació secundària obligatòria, a més a més d'afectar a la igualtat d'oportunitats en aquesta etapa, afecta també a la igualtat d'oportunitats quan ja som adults, no?

I, per exemple, ara que estem amb el debat de la llei de drets culturals, que parlem molt de la importància del dret cultural, de la cultura com a aquest pilar fonamental d'un Estat democràtic i d'un Estat de dret, ens trobem que, moltes de les vegades, el primer problema per exercir o accedir a aquests drets culturals el tens amb la manca d'accés a la formació i al coneixement de les arts i de la cultura, no?

Parlem molt de les condicions laborals de les persones que són músiques, que són actors, actrius, que es dediquen al circ, però tenim un primer *gap* quan, en realitat, ja hi ha problemes per accedir a aquesta formació musical, no? Quan, habitualment, una extraescolar de música, per exemple, per aprendre a tocar un instrument poden ser, tranquil·lament, cent cinquanta euros al mes, i això fa que molts nens i nenes quedin fora d'aquest accés a l'educació cultural. Perquè, a més a més, malauradament, l'educació formal tampoc està oferint aquest accés plenament.

Per tant, nosaltres compartim tot el que s'ha dit aquí, creiem que, efectivament, la garantia de poder accedir a extraescolars educatives des de l'àmbit no formal, amb qualitat, amb condicions laborals per a tothom és fonamental.

Ens interessa molt aquesta idea també d'una iniciativa legislativa. També preguntar si realment és necessari o amb les eines que tenim no seria suficient? Nosaltres hem intentat pactar amb el Grup Socialista i amb el Govern aquest inici d'aquestes extraescolars gratuïtes, més enllà dels plans educatius d'entorn, que creiem que és

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

fonamental, com a mínim en els centres d'alta complexitat, començar-les a oferir, començar-les a ofertar.

Crec que el tema del lleure educatiu, i ho diem moltes vegades, hi ha molts nens i nenes que no fan ni una setmana de vacances durant tot l'estiu, ni una setmana. Crec que és necessari l'enfocament que el lleure educatiu a l'estiu no és només un tema de conciliació, no és només..., si, total, ja es poden quedar a casa perquè han d'anar a un casal o han de fer uns campaments d'estiu, sinó que és una qüestió d'igualtat d'oportunitats, és una qüestió de lleure, és una qüestió de formació, és una qüestió de socialització i és una qüestió d'ampliació de mires.

Ara bé, sí que ens agradaria posar algunes qüestions que veiem com un possible risc també que creiem que s'ha de pensar i és, per exemple, aquesta qüestió de l'equitat territorial. O sigui, ha de ser descentralitzat. És evident que el pes no ha d'estar només als ajuntaments, que la Generalitat ha de ser un actor clau, que ha d'haver-hi transversalitat, *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* no és només un tema del Departament d'Educació –ja acabo, presidenta–, també de drets socials, també de salut, també d'esports, també de cultura, com dèiem. I, sobretot, que no sigui només una qüestió de subvencions i d'acabar finançant el sector privat sense que hi hagi realment una responsabilitat pública i una equitat a darrere.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. I gràcies, senyora Truñó, per la compareixença.

Bé, des del nostre grup parlamentari compartim el diagnòstic que vostè exposa, eh?, i el fons del que planteja, perquè és evident, i ho compartim tots, que l'educació dels alumnes no s'acaba quan acaba la jornada lectiva i que les activitats extraescolars, el lleure educatiu, els casals d'estiu són espais on també es desenvolupen competències, hàbits, valors, convivència i igualtat d'oportunitats. I és evident que

avui l'accés a aquestes activitats continua depenent massa de la renda familiar o del municipi on es viu. I això és especialment rellevant en el moment que viu el nostre sistema educatiu, un sistema educatiu que acumula una davallada preocupant dels resultats acadèmics i que continua registrant una de les taxes d'abandonament escolars més altes de tot l'Estat. I davant d'aquesta realitat, qualsevol política que ampliï les oportunitats educatives dels infants mereix ser escoltada i analitzada amb rigor, i vostè ho fa.

També compartim que aquesta política no pot limitar-se a subvencionar activitats puntuals, ha d'anar lligada a criteris de qualitat, d'inclusió i d'avaluació dels resultats. Si hi destinem recursos públics, hem de poder demostrar que aquests recursos milloren realment les oportunitats educatives, especialment a aquells infants més vulnerables.

I també creiem que aquest debat ha d'anar acompanyat d'una reflexió de prioritats pressupostàries. Per tant, aquesta política ha de complementar el reforç de l'escola, dels docents i dels recursos del sistema educatiu ordinari. Per això compartim una de les idees centrals del seu document, que és que no hi ha prou amb programes puntuals o convocatòries anuals. Si realment considerem que l'educació extraescolar forma part del dret a l'educació, cal dotar-lo d'un marc estable amb finançament suficient i cooperació entre administracions i amb mecanismes d'avaluació.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I també ens ha semblat interessant el que ha comentat d'impulsar un projecte de llei específic. Creiem que pot ser una bona oportunitat de donar estabilitat a aquestes polítiques públiques.

I per acabar sí que li volia fer un parell de preguntes. La primera és, tot i que segurament seran reiteratives, el document proposa un fons estable de finançament i li pregunto: han fet una estimació d'un cost anual que tindria desplegar aquesta política per tot Catalunya? I també li pregunto quina hauria de ser, al seu parer, el que hauria d'assumir la Generalitat en contrapès amb els ens locals.

I la segona és, quins indicadors objectius proposen per avaluar l'èxit d'aquestes polítiques? Com sabrem per exemple, d'aquí cinc anys, que aquesta inversió ha reduït realment les desigualtats educatives?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyora Truñó, per la seva compareixença i les seves explicacions. No reiteraré moltes coses que s'han dit aquí i que són òbvies i són de sentit comú.

I és cert que l'educació en extraescolars i a l'estiu és crucial i és fonamental per als infants i que és, d'alguna manera, quelcom, un aspecte més del nivell de l'escola catalana que, malauradament, està ara mateix sota mínims per la desatenció també d'aquest aspecte que és tan crucial.

Amb la qual cosa, doncs, en línies generals, crec que allò que ens ha comentat és encertat i, bé, simplement, gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Bé, i un cop han intervingut tots els grups parlamentaris presents, doncs és el torn, senyora Truñó, de la seva rèplica perquè ens expliqui o que contesti les preguntes que els diferents grups li han fet, endavant.

Josep Manuel Prats Moreno (president de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Escoles Lliures de Catalunya)

Molt bé, intentaré gestionar el temps per respondre a totes les preguntes. En primer lloc, preguntàveu sobre el programa de municipis per un estiu enriquit, que és el programa específic que portem a un pilotatge amb la Diputació de Barcelona dotze municipis d'arreu del país, dotze municipis dels cent vuitanta ajuntaments que estan adherits a l'Aliança, eh?

I aquí estem, precisament, treballant per generar aquest salt en les polítiques educatives de lleure d'estiu i a finals d'aquest any acabarem de fer aquests treballs per fer després taca d'oli i generar més recursos, més model i més capacitats que

tots els municipis que ho desitgin tinguin més possibilitats de fer salts d'escala en l'oferta i en l'equitat en les oportunitats a l'estiu.

Pel que fa als plans educatius d'entorn. Com dèiem abans, l'element clau és que està creixent la quantitat de municipis, però no la quantia per desenvolupar aquests plans. I hi ha un buit encara molt gran, no?, més de dos-cents centres educatius que amb mirada d'equitat haurien de ser la prioritat per avançar en aquesta ampliació dels plans educatius d'entorn. Per tant, no fer-los petits i ampliar-los amb criteri d'equitat.

Això és cert que no depèn només del Departament d'Educació, és un instrument que és des de la cooperació amb el món local i, per tant, estimular al màxim perquè és un instrument que ja té vint anys. Estem pendents de l'avaluació d'Ivàlua, precisament, que ha de sortir enguany per també veure quines millores s'ha de fer en el propi programa, però creiem que és en la millora dels programes i les estratègies existents on cal fer aquest salt, sempre prioritzant l'equitat.

Pel que fa a l'estratègia de lleure educatiu vinculat a caus i esplais, que es mencionava. Celebrem que s'hagi aprovat aquesta estratègia, tot i que és només d'un dels àmbits del lleure educatiu, però estarem amatents i esperem que també el Parlament pugui fer-ne seguiment perquè el que ha quedat recollit realment s'acabi desplegant des de la T-Lleure, no?, per millorar totes les dificultats que també s'han comentat pel que fa a la mobilitat i els desplaçaments en el territori.

I és cert també que les entitats de caus i esplais segueixen reclamant alguns elements més vinculats a l'ús d'espai públic, a l'ús d'espais naturals del país que no han quedat resolts en aquesta estratègia. I també una qüestió històrica com és el tema dels locals, no?, per poder fer les activitats.

Pel que comentàveu, vinculat als municipis més rurals, creiem que hi ha una línia important que...

Fitxer 4

...és la de mancomunar també serveis, no?, en clau de territori. I aquí estem començant a treballar també en la línia més enllà, els Consells Comarcals, no?, més

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

enllà de l'àmbit de migdia i menjadors, on ja hi tenen tasques, què més podrien fer per avançar en aquesta universalització d'activitats, en quina mesura hi podrien intervenir.

I em sembla clau també, i aquí hi ha avenços recents, el rol de les diputacions. Dic avenços recents perquè fa pocs mesos la Diputació de Lleida va obrir un pla econòmic per donar suport a municipis petits i grans del seu territori. La Diputació de Girona també fa anys que ho està impulsant, donant suport a municipis. I el desplegament de Barcelona és molt superior, però, més enllà del volum, el que ens sembla clau és que ho entén com un element estratègic de les polítiques educatives. O sigui, el fora escola està dins de les polítiques educatives i això és el que esperem que puguem anar fent més robust amb totes les diputacions i, el dia de demà, Consells Comarcals.

Pel que fa als indicadors, dir que hi ha dos indicadors que ja estan en l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil, que es va aprovar fa un any per part de la Generalitat. Clarament, el que es diu és: ha d'incrementar el percentatge d'infants i adolescents en situació de pobresa i també, en general, tots els infants i adolescents, tant a les activitats extraescolars durant el curs, com a les activitats d'estiu. Per tant, l'indicador ja el tenim i ja forma part de l'agenda institucional, no?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Després un altre element és veure, òbviament, amb més precisió, quins perfils encara ens queden fora, quins són aquests nois i noies, nens i nenes, que segueixen doncs no participant en activitats de fora escola, del lleure educatiu, perquè més enllà..., no ho resoldrem tot amb beques o millorant una oferta si no som capaços de mobilitzar aquesta demanda encara no formulada, diguéssim, no? O sigui, cal que fem acompanyament, cal que fem prescripció social, i això és una cosa que estem treballant també amb l'àmbit de salut i amb l'àmbit social.

Per tant, avui estem a Comissió d'Educació, però, com també s'ha dit, no podem avançar en les polítiques de lleure educatiu en sentit ampli si no transversalitzem. I això també té a veure amb la part econòmica. Algunes de les mesures que hem plantejat ja les hem quantificat i que no totes depenen del Departament d'Educació, clarament n'hi ha que poden dependre del Departament de Drets Socials.

També tenim un Departament d'Esports, que tota la dimensió de promoció d'activitats esportives i campus a l'estiu pot tenir altres partides. De fet, departaments com Igualtat i Feminisme també finança molts dels programes que tenen a veure amb patis escolars oberts, etcètera. Per tant, sí o sí, és una política transversal i l'hem de transversalitzar molt més, tant a nivell de la Generalitat com a nivell de l'àmbit supramunicipal i el món local dels ajuntaments.

I en aquest sentit, el tema del fons estable, el sumatori general, diguéssim, de la quantia no l'hem fet, però la podem fer fàcilment i podem parlar-ne a posteriori, però, sobretot, és aquesta idea de posar els ous en les diferents cistelles i no només a la cistella del Departament d'Educació.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

I només per acabar amb el tema legislatiu, que s'ha comentat en diversos grups. El que també fa un any, amb l'informe de la síndica de Greuges que es posava sobre la taula, és a dir, regulacions parcials n'hi ha, però no tenim un marc de país que ens suposi ni garantia de mínims, ni garantia suficient ni detallada dels criteris d'equitat i de qualitat de l'oferta.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I llavors, com dèiem abans, o sigui, la LEC reconeix el dret però no el desplega. I és aquesta mancança de desplegament el que fa que encara estiguem lluny que en el país puguem garantir aquest mínim d'oportunitats en el fora escola.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Truñó, per aquesta intervenció donant resposta a les preguntes dels diferents grups parlamentaris. I si no hi ha cap comentari de cap grup, doncs donaríem per acabada la seva compareixença, agraint-li que hagi volgut estar avui amb nosaltres explicant una qüestió tan d'interès en aquests moments. I sense més, doncs agraïda i aixequem la sessió. Suspenem la sessió, sí, perdó, suspenem la sessió un minut.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Continuem, si us plau. Passem al següent punt de l'ordre del dia. *(Remor de veus.)*

Compareixença d'una representació de la Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes d'Escoles Lliures de Catalunya per a informar sobre el paper de la tutoria a l'escola

357-00463/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el número 16, que és la compareixença d'una representació de la Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes d'Escoles Lliures de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre el paper de la tutoria a l'escola.

Ens acompanya el senyor Prats, Josep Manel Prats Moreno, que és el president de la Federació d'Associacions. Benvingut, senyor Prats. Benvingut de nou en aquesta comissió.

Tindrà vostè una intervenció inicial de quinze minuts per fer la seva compareixença, per explicar-nos el que cregui convenient. I a partir d'aquí, obrirem un torn als grups parlamentaris de tres minuts cada grup per si volen fer-li algun comentari del que vostè hagi explicat. I després podrà vostè contestar amb un torn de rèplica de set minuts. Per tant, si li sembla, comencem. Té vostè quinze minuts i seva és la paraula.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Josep Manuel Prats Moreno (president de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Escoles Lliures de Catalunya)

Molt bé. Doncs, moltes gràcies, presidenta. Diputats i diputades. Gràcies per acollir a FAPEL en aquesta seu.

Venim amb un respecte institucional, com sempre, i amb una convicció profunda que una educació de qualitat no pot limitar-se a transmetre continguts, a qualificar resultats o a gestionar incidències. Educar és el resultat de molt més, és d'ajudar un infant o un adolescent a trobar un lloc en el coneixement, en la convivència i en el seu propi futur.

Val a dir que només uns minuts no és senzill aportar tota la riquesa de matisos que mereix aquesta pràctica i per això els he lliurat uns documents que poden complementar la intervenció i les seves preguntes, si es cau.

Catalunya travessa una crisi educativa evident, la percebem en molts detalls que estan al cap de tots. No és una crisi atribuïble a un únic actor ni es resol amb un únic decret. Creiem que és una crisi sistèmica i per això exigeix responsabilitat compartida, mirada llarga i voluntat d'acord ampli i generós.

En aquesta situació seria un error, creiem, reduir el debat educatiu a l'organització, als recursos o als indicadors, tot i que són imprescindibles. Crec que cal recordar per a què eduquem.

La bona educació pensem que és el futur d'un país, tots pensem això i tots hem de voler formar persones íntegres, capaces de viure amb criteri i responsabilitat, professionals competents, amb coneixements, habilitats i hàbits de treball i ciutadans solidaris disposats a construir convivència amb tothom. Quan l'educació falla, el cost no és només acadèmic, és social, és humà i és democràtic.

Vostès tenen una responsabilitat pública molt exigent, legislar, controlar l'acció del Govern, impulsar polítiques educatives que arribin a totes les realitats del país. Però la majoria de vostès també coneixen una altra responsabilitat, no menys intensa, la de ser mares, pares, avis, tutors o adults de referència. I per això saben que darrere de cada absentisme, de cada dada de baixada de rendiment, de cada expedient disciplinari o de cada trajectòria interrompuda hi ha preguntes molt humanes: Hi ha algú que m'ha vist? Hi ha algú que m'ha escoltat? Hi ha algú que m'ajuda a entendre què puc fer ara?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La tutoria personal i familiar vol respondre aquesta pregunta. No és un complement decoratiu del projecte educatiu, és una manera de fer escola, de fer cultura d'escola. Una manera de conèixer l'alumne sense envair-lo, d'implicar la família sense jutjar-la i d'ajudar el professorat sense carregar-lo amb una missió impossible.

La nostra proposta defensa una tutoria personal i familiar personalitzada, proporcional, equitativa i segura. Aquesta formulació és deliberada, parlem de personalització, però no de convertir l'escola en un espai d'observació permanent. Parlem de confiança, però amb límits comprensibles, amb confidencialitat responsable i amb protocols de protecció. Parlem de famílies protagonistes, però sense oblidar que l'alumne ha de ser el subjecte actiu, amb autonomia progressiva, amb veu i amb dret a expressar desacord.

Per això, la nostra proposta no atribueix al tutor la tasca de substituir la família ni d'entrar en qüestions clíniques, sanitàries, jurídiques o terapèutiques que no li corresponen. El tutor ha d'escoltar, orientar, coordinar allò pedagògicament rellevant i, quan calgui, derivar als professionals competents. Aquesta delimitació no debilita la tutoria, la fa professional, la fa segura i la fa digna de confiança.

També volem ser clars en un altre punt, la tutoria no ha de dependre de la disponibilitat horària, de la capacitat econòmica, del capital cultural o de l'afinitat d'una família amb el centre. Si l'atenció personal només arriba bé a qui ja sap moure's dins del sistema, no redueix desigualtats, sinó que les consolida. Per això defensem canals accessibles, franges presencials, telefòniques o telemàtiques, i suport lingüístic i digital quan sigui necessari.

Què ens diu l'evidència? Aquesta convicció no és només una intuïció de pares i mares, l'informe de fonamentació que hem posat a disposició de la Comissió recull evidència internacional i normativa que apunta en la mateixa direcció. L'Education Endowment Foundation, una referència internacional en síntesi d'evidència educativa, associa la implicació parental vinculada a l'aprenentatge amb un progrés positiu, tot advertint amb honestedat que els efectes són mitjans depenent del context i poden ser desiguals si les pràctiques no es dissenyen bé. Aquesta advertència ens sembla especialment valuosa, no venim a prometre resultats automàtics, venim a reclamar condicions perquè una eina amb potencial es faci bé.

El marc de Karen Mapp sobre aliances família-escola recorda que la col·laboració efectiva no és una comunicació unilateral de l'escola cap a casa, és una relació de capacitats compartides, sostinguda, respectuosa i centrada en l'èxit de l'alumne. Això és, exactament, el que volem dir amb corresponsabilitat, no traspassar a la família els problemes de l'escola ni traspassar a l'escola les decisions pròpies de la família, sinó constituir una aliança.

Altres fons de l'OCDE, de la UNESCO, de Harvard, de l'Australian Institute for Teaching and School Leadership o els estudis sobre mentoria vinculen la qualitat dels vincles, l'escolta i la continuïtat amb millores en l'aprenentatge, l'assistència, el desenvolupament sòcio-emocional i la persistència educativa.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Hi permeti'm incorporar una referència d'actualitat. Ahir es va publicar l'informe de l'OCDE *Improving Learning Outcomes in Catalonia*. És una aportació valuosa, reclama reforçar la inclusió, la capacitat docent, l'avaluació, la governança i la relació amb les famílies, però hem de llegir-lo amb la jerarquia clara. L'OCDE aporta diagnosi comparada i eines tècniques. Els instruments internacionals de drets humans, en el marc de Nacions Unides, del Consell de Drets Humans i de la UNESCO, fixen les finalitats, els límits i les garanties del dret a l'educació. No hem d'escollir entre eficàcia i drets. L'evidència ha d'estar al servei de la dignitat de l'alumne, del paper primer de la família, del pluralisme i de la igualtat real d'accés.

L'evidència, en definitiva, no ens diu que calgui fer més reunions per fer més reunions, ens diu que calen contactes de qualitat, personalitzats, bidireccionals, centrats en fortaleses i dificultats reals, amb acords limitats i revisables.

Aquesta és la raó per la qual insistim en la tutoria, perquè ajuda a millorar resultats personals i acadèmics alhora. Millora el rendiment quan detecta a temps una dificultat, ordena expectatives i reforça hàbits. Però també millora l'autoestima, la capacitat de perseverar, la convivència i la confiança de l'alumne en les seves pròpies possibilitats. No substitueix una bona docència ni una política de recursos, les fa més eficaces perquè permet que arribin a una persona concreta en el moment en què més les necessita.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Permetin-me per això resumir el model que proposem en sis garanties concretes. Primera, la finalitat educativa ha de ser clara. Cada entrevista ha de saber per què es fa, ha d'ajudar a comprendre el procés escolar, identificar fortaleses, detectar barreres d'aprenentatge i acordar, quan calgui, un pas realista de millora.

Segona, l'alumne té veu. L'infant o l'adolescent ha de saber que pot demanar que es reformuli una pregunta, expressar incomoditat o no compartir un objectiu. No volem una tutoria que produeixi submissió o dependència, volem una tutoria que reforci l'autoregulació i la capacitat de decidir.

Tercera, la família ha de ser respectada.

Fitxer 5

Una entrevista familiar pot informar, escoltar, coordinar, prevenir un malentès o acordar una actuació. No sempre ha de tenir un objectiu formatiu sobre la família. Les activitats de formació de famílies poden ser molt valuoses però han de ser voluntàries i mai un indicador encobert de compromís educatiu.

La incorporació de la família al procés educatiu no és un afegit amable ni una qüestió de relacions públiques. És una condició perquè el sistema entengui millor l'alumne i perquè les decisions educatives tinguin continuïtat entre escola i llar.

No demanem famílies perfectes, no tenim famílies perfectes, ni disponibles a qualsevol hora. Demanem que el sistema sigui capaç de trobar-les, escoltar-les i oferir-los els canals reals de participació.

Quan l'escola i la família es tracten com a aliades, els infants i adolescents reben missatges més coherents, se senten més sostinguts i tenen més possibilitats de progressar.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Quarta, la confidencialitat responsable. Cal registrar només el que sigui necessari de manera objectiva, verificable i vinculada a una finalitat educativa. No hi tenen cabuda etiquetes, rumors, diagnòstics no acreditats ni judicis sobre la vida familiar. La confiança no es construeix acumulant informació, sinó utilitzant-ne poca i ben utilitzada.

Cinquena, la coordinació i la derivació. Davant d'una situació complexa, la decisió no pot recaure en solitari en un tutor. Direcció, orientació, serveis especialitzats i protocols de protecció han de donar una resposta coordinada. El tutor detecta, escolta, informa i activa el circuit adequat, no diagnostica ni tracta allò que excedeix la seva competència.

Sisena, responsabilitat institucional. La tutoria és una funció del centre, no una suma de voluntarismes. Necessita temps reconegut en l'horari, ràtios raonables, espais adequats, formació, supervisió, indicadors d'equitat i canals de queixa o revisió que no depenguin exclusivament de la mateixa persona tutora. La tutoria només té sentit si ajuda a fer visible en la vida quotidiana del centre allò que volem educar.

Catalunya és diversa i plural. Aquesta pluralitat no és un problema d'administrar, sinó una realitat humana i social que cal aprendre a conviure i a valorar. Això demana

dignitat, respecte, responsabilitat, solidaritat i cultura de l'esforç a l'aula i en tots els espais de relació. I aquí hi ha una convicció que forma part del caràcter propi de la nostra organització. La família no és només destinatària de serveis ni una col·laboradora ocasional, sinó la primera responsable de l'educació dels fills i una aliada imprescindible de l'escola. Per això, la tutoria no pot substituir-la ni uniformitzar les opcions educatives legítimes ni convertir la relació família-escola en una relació de control. Ha de fer possible una aliança real, respectuosa amb l'alumne, amb la família i amb el projecte educatiu propi de cada centre.

La fórmula que hauríem de fer, des del nostre punt de vista és aquesta, l'equitat és igualtat real d'accés a una pluralitat d'opcions educatives de qualitat. Això permet reforçar inclusió, avaluació, planificació i recursos sense desplaçar el nucli del dret a l'educació, que és la llibertat afectiva de les famílies, el pluralisme de projectes i la iniciativa social.

Els drets humans fixen allò que és legítim, exigible i indisponible. L'evidència de l'OCDE ens ajuda a escollir els instruments més eficaços per fer-ho possible. Aquesta mirada obliga a orientar els recursos cap als infants i adolescents que més els necessiten, allà on són escolaritzats i al centre que la seva família ha escollit dins el Servei d'Educació de Catalunya.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La inclusió afectiva exigeix recursos personals, orientació, especialistes i temps d'acompanyament a prop de l'alumne, amb criteris de justícia, exigència i neutralitat de titularitat. L'objectiu no és rebaixar expectatives, sinó oferir suports perquè cadascú arribi tan lluny com li permetin les seves capacitats, l'esforç i les oportunitats que li devem com a societat.

I aquesta cultura de l'esforç ha d'anar inseparablement unida a una cultura del respecte. Respecte entre iguals, respecte a les famílies, respecte a les diferències i respecte als mestres i professors. No podem reclamar al docent que sigui referent personal, tutor, orientador i garant de convivència mentre es debilita la seva autoritat pedagògica o se'l carrega amb tasques burocràtiques que li resten temps per ensenyar, preparar, escoltar i acompanyar. L'autoritat del professorat no és autoritarisme, és la condició perquè l'aula sigui un espai segur, exigent i lliure, on tothom hi pugui aprendre.

Hi ha un lloc on aquesta veritat apareix amb una força especial, les escoles de noves oportunitats. No perquè siguin un model que es pugui traslladar mecànicament a tots els centres, sinó perquè ens recorden què passa quan un jove deixa de trobar sentit a aprendre. A Catalunya, per exemple, la Fundació Llindar és una referència prou coneguda i consolidada. El seu treball amb adolescents i joves que han viscut fracàs, exclusió o desvinculació escolar posa l'accent en itineraris llargs, flexibles i personalitzats, en l'acollida, en l'escolta i en l'alternança entre formació i treball. La pregunta decisiva no és només què li falta a aquest jove, sinó quin vincle necessita per tornar a confiar en l'aprenentatge. Com s'ha dit des del Llindar, sovint no és només una segona oportunitat per al jove, és una segona oportunitat perquè el sistema aprengui a oferir una resposta millor.

Aquesta experiència, coneguda també pel Consell Escolar de Catalunya, el Consell d'Educació de Catalunya, reforça una idea central, l'abandonament educatiu exigeix orientació i acompanyament sostinguts i previs, no només mesures de recuperació quan el vincle ja s'ha trencat.

La lliçó d'aquestes escoles és senzilla i profunda, quan un jove ha acumulat fracassos, no n'hi ha prou amb oferir-li una plaça, un currículum o una norma, necessita una relació educativa que no renunciï a ell, necessita adults que combinin exigència i esperança, necessita descobrir que aprendre no és una imposició aliena, sinó una porta oberta a la seva vida i al seu futur.

No tots els alumnes necessitaran la mateixa intensitat d'acompanyament, però tots han de saber que si travessen una dificultat hi ha un adult professional de referència que els mira amb serietat, que veu les seves possibilitats i que no els redueix al seu pitjor moment.

Per això compareixem avui, no només per defensar una idea, per proposar una idea, sinó per formular una petició de política educativa. Demanem que la tutoria personal i familiar sigui reconeguda com una prioritat de qualitat, d'equitat i de llibertat educativa en la planificació de Catalunya, no com una obligació burocràtica mesurada pel nombre d'entrevistes, sinó una funció que requereix condicions reals d'exercici, temps reconegut, formació, coordinació, orientació, recursos i una

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

reducció efectiva de les càrregues administratives que allunyen el professorat de l'alumnat.

Aquesta petició els interpel·la, interpel·la al Parlament, legislar amb visió de futur i controlar que les decisions del Govern arribin a tots els centres sostinguts amb fons públics. Demana regulacions estables i avaluables, però també que les polítiques d'inclusió, de segregació, finançament, avaluació i planificació incorporin el pluralisme, el respecte al projecte educatiu propi, igualtat econòmica d'accés i el dret fonamental dels pares a que els seus fills siguin educats segons les seves conviccions filosòfiques, pedagògiques i religioses, com diuen els drets humans.

Demanem que el marc normatiu, la planificació i el control parlamentari es pregunti de manera estable: els centres tenen temps tutorial reconegut? Professionals formats? Protocols de derivació? Canals accessibles per a les famílies amb horaris difícils o barreres digitals i lingüístiques? Protegeixen confidencialitat i la veu de l'alumne? Disposen dels recursos necessaris perquè l'ajuda arribi a l'alumne, al seu grup i al centre?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Demanem que la carta de compromís educatiu faci visible a l'inici de curs la finalitat de la tutoria, el seu funcionament, els límits de la confidencialitat, el registre mínim d'informació i els canals de consulta, queixa o revisió.

I demanem que les polítiques de lluita contra l'abandonament no siguin només polítiques de recuperació quan el vincle ja s'ha trencat. Les escoles de noves oportunitats són imprescindibles, però un país educador també ha de ser capaç de prevenir, de detectar a temps la desafecció, d'acompanyar les transicions, de donar sentit a l'aprenentatge abans que l'alumne arribi a pensar que l'escola no és per a ell o no és per a ella.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Diputats i diputades –acabo–, una llei pot ordenar recursos, crear drets, fixar garanties i exigir rendició de comptes, tot això és imprescindible, però l'educació juga, finalment, en una experiència molt concreta, la d'un alumne que descobreix que importa, la d'una família que no se sent convocada només quan hi ha un problema, la d'un docent que té temps, eines i suport per fer bé la seva feina.

Quan arriba un fill a casa i li diu: «El meu tutor m'ha escoltat», o una mare o un pare surten d'una entrevista pensant «a l'escola coneixen el meu fill i volen ajudar-lo», no estem parlant d'una anècdota, estem parlant de confiança, i sense confiança cap reforma educativa es arrela del tot.

Reivindiquem aquesta eina des de fa molts anys perquè creiem que la persona no és una dada ni un expedient. Cada alumne necessita exigència, però també una mirada que l'ajudi a aixecar-se. La família no és un obstacle a gestionar, sinó la primera aliada educativa. I el professorat mereix autoritat, prestigi, bona formació i temps per exercir la seva vocació.

Un país que educa en la llibertat, el respecte, l'esforç i la solidaritat es dona a si mateix el millor futur possible. Els demanem que facin d'aquesta convicció una política possible, amb una tutoria personal i familiar universal...

La presidenta

Hauria d'anar acabant, si us plau.

Josep Manuel Prats Moreno (president de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Escoles Lliures de Catalunya)

Gràcies. Un paràgraf.

Respectuosa, segura i ben dotada. Una educació que aporti recursos als infants que els necessiten, desburocratitzi la feina docent, restitueixi el prestigi del professorat i es basi en acords duradors. Una tutoria que no controli sinó que acompanyi. I tot això només és possible en un entorn de projectes plurals, diversos i accessibles, on cada família, alumne i professor trobi el seu espai propi per al seu desenvolupament. Perquè els drets humans indiquen què hem de garantir i la bona política educativa, ajudada per l'evidència, ens obliga a fer-ho realment possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Prats. Ara és el torn dels grups parlamentaris i, en primer lloc, degut a què han presentat aquesta sol·licitud de compareixença el Grup Parlamentari de

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Junts per Catalunya, té en primer lloc la paraula la vicepresidenta de la comissió, la diputada senyora Sònia Martínez.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. I gràcies, senyor Prats. Des de Junts per Catalunya agraïm molt la seva compareixença i també aquesta voluntat de compartir la vostra visió sobre el paper de la tutoria a l'escola.

Vostè ho ha dit, que les famílies són un actor fonamental del sistema educatiu i escoltar avui el paper de les famílies i de la tutoria, de la funció tutorial, pensem que era del tot necessari.

Parlava vostè de la funció aquesta de la tutoria, creiem que és la peça més humana de tot el sistema educatiu. És també una figura, un espai que coneix l'alumne d'una manera integral. Tot el seu procés d'aprenentatge, també el seu estat emocional, el context familiar i doncs és un pont entre el centre i la família. I moltes vegades és durant aquestes hores de tutoria quan es detecta que un infant necessita alguna cosa més del que el sistema ordinari li pot oferir.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Nosaltres des de Junts hem defensat, reiteradament, que cal reforçar tota l'acció tutorial, cal dotar-la de més temps real dins la jornada docent i reconèixer-la com allò que és, vostè ho ha dit, una funció estratègica.

Moltes vegades hem vist que la tutoria queda reduïda a una hora setmanal amb el grup, sense cap tipus d'espai per atendre de manera individualitzada o bé per parlar durant més temps amb les famílies, sense coordinació suficient amb serveis externs i sense prou suport per a aquelles famílies que travessen situacions més complexes. I aquí, doncs, és on el model que vostè exposava ara mateix aporta aquesta perspectiva que és especialment interessant.

I per això voldria plantejar-li algunes preguntes. Si vostès opten per la figura específica del tutor o tutora o si creu que és una responsabilitat compartida per tot l'equip docent. Com es garanteix també aquest acompanyament al llarg de les diferents etapes educatives? Quina és la vostra valoració de la relació entre tutoria i inclusió? Si amb la vostra experiència creu que la tutoria és suficientment potent per

detectar i acompanyar alumnes amb necessitats educatives específiques o si bé caldria reforçar-les amb altres figures de manera més sistemàtica?

I, en darrer lloc, doncs si hi ha algun mecanisme, ja sigui formal o informal, pel que fa a la comunicació que vostè creu que funciona especialment bé i que podria compartir com a bona pràctica exportable en altres centres.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara és el torn de la resta de grups parlamentaris i, en primer lloc, té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana, la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Agrair la seva compareixença. De fet, compartim una idea de fons, que les famílies, evidentment, han de tenir un paper protagonista en l'educació dels seus fills i filles, només faltaria. Aquesta participació de les famílies és imprescindible per construir una escola millor, però és precisament aquí on les nostres visions divergeixen una mica, quan exposen aquest nou model, no?, o aquest model de tutoria que vostès defensen, que no acabem de compartir perquè se'ns generen molts dubtes, no?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per exemple, quan parlen d'equitat d'accés sembla que posin en dubte, no?, que avui en l'actualitat no tots els alumnes tenen a disposició aquesta oportunitat real de contacte tutorial, vostès parlen de contacte tutorial, amb totes les famílies, no? També li adreço que no tenim aquesta constància i no posaríem mai en dubte que avui tots els alumnes tenen la seva dotació de tutoria.

També parla de control. Exactament a què es refereix quan utilitza aquesta paraula?

I quins són els motius que provoquen que la seva associació proposi aquest nou model de tutoria diferent, no? Sembla que estiguin qüestionant, poder, un pèl tot el tema de l'orientació educativa, quan estem parlant de fer front a l'abandonament escolar.

I per acabar, li vull fer una pregunta, que és un tema que no l'ha tret, però sí que la seva associació ha defensat fora de tutoria, eh? És un tema que vull aprofitar l'ocasió que vostè avui ens acompanya per exposar-li, no? Des de la seva associació han defensat que l'educació afectivo...

Fitxer 6

...sexual correspon, principalment, i gairebé únicament a les famílies. I nosaltres li volem preguntar des d'Esquerra Republicana com compatibilitzen aquesta posició amb el dret que tenen tots els infants i adolescents a rebre una educació afectivo-sexual integral, científica, adaptada, evidentment, amb cada una de les seves etapes educatives, especialment en la prevenció dels abusos, les violències sexuals i les discriminacions.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. I gràcies, senyor Prats, per la seva compareixença.

En primer lloc, dir-li que des del grup Popular creiem que ha tret vostè un tema molt important perquè és evident, vostè ho ha dit i també ho repetiré aquí, que la tutoria és el punt de connexió entre alumne, la família i el centre educatiu.

El tutor és qui millor coneix la realitat de cada infant, qui detecta dificultats d'aprenentatge, problemes emocionals o situacions familiars complexes abans que ningú i qui pot coordinar la resposta educativa més adequada. Per tant, reforçar la tutoria és reforçar l'acompanyament personalitzat de l'alumne.

I aquest debat arriba, a més, en un moment especialment delicat, i no em cansaré de repetir-ho, a Catalunya, acumula una preocupant caiguda de resultats educatius, i ho reflecteixen tant informes internacionals com les proves de competències bàsiques que evidencien aquest nivell, mentre que l'abandonament escolar prematur

continua sent una de les mitjanes més altes de tot Europa. I davant d'aquesta realitat, és evident que necessitem reforçar tot allò que contribueix a detectar els problemes abans que es converteixin en fracàs escolar.

I compartim, per tant, la idea que la tutoria no pot quedar reduïda a una tasca administrativa o burocràtica i que ha de disposar de temps, de reconeixement i d'eines suficients per exercir la funció educativa que li correspon.

També coincidim amb vostè que quan posem l'accent en la relació a les famílies. L'educació és una responsabilitat compartida i quan l'escola i la família treballen en la mateixa direcció, els resultats acostumen a notar-se cap a millor.

Ara bé, també creiem que aquesta reivindicació ha d'anar acompanyada d'una reflexió sobre la realitat als centres. Demanem als tutors que assumeixin cada vegada més responsabilitats, seguiment acadèmic, convivència, salut emocional, orientació, coordinació amb serveis externs, relació amb les famílies, però, sovint, sense més temps ni més recursos. Correm el risc de convertir la tutoria en una llista interminable de funcions impossibles d'assumir amb qualitat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per això, pensem que al debat no només ha d'anar de quin paper ha de tenir el tutor, sinó també quines condicions necessita per poder exercir-los bé. Si volem una tutoria de qualitat, aquesta ha de formar part de les prioritats polítiques educatives i no quedar relegada a una bona voluntat dels professionals.

I per finalitzar, afegim a les preguntes que li han fet, li vull afegir una. Des de l'experiència de la seva associació, quin és avui el principal obstacle perquè la tutoria es desenvolupi amb tot el seu potencial? És una qüestió de temps, de formació, de recursos, d'organització? Per conèixer més bé quins són els models per poder desenvolupar-ho millor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Prats, per la seva compareixença i la seva explicació.

Alguna puntualització. Quan el sistema educatiu continua, constantment, i de manera progressiva, malauradament, en aquesta crisi sistèmica en la qual tots, sembla, tots, som conscients que existeix, doncs ens hem de refrendar per les proves..., el resultat de les proves externes, sobretot. I s'apliquen els mateixos criteris de sempre, és a dir, menyspreu dels coneixements, currículums basats en només destreses generals, habilitats, estudi de competències, menyspreu, torno a repetir, dels continguts i dels coneixements profunds. Clar, s'apliquen les mateixes fórmules, doncs la crisi continua, és evident, no?

Aquí se'ns presenta una figura, que és la del tutor personalitzat, que he de comentar, perquè em sembla que algú té algun dubte al respecte, que una cosa és el tutor personalitzat o el mentor, que ens està exposant ara el senyor Prats, i una altra cosa és el tutor del grup classe. Són coses diferents. Són totes dues necessàries, però són diferents.

Els informes internacionals, els estudis, documents, avalen la seva evidència que això és adient pel desenvolupament del subjecte de l'educació, que és l'alumne, però també les famílies. Aquests informes..., això està avalat, aquesta figura està avalada per informes, per estudis, torno a repetir, però també per l'experiència personal.

Jo puc dir que en la meva experiència docent he pogut desenvolupar la meva tasca a l'escola pública, també a la concertada, doncs puc dir exactament, amb coneixement de causa, que aquesta figura funciona. I per tant, a més dels informes, tenim l'experiència. Si ens pot explicar alguna experiència, algun cas d'experiència que ha viscut vostè o que coneix més personalment o més directament.

I per altra banda, doncs, clar, en definitiva, jo crec que elements com aquests que són novedosos quant a la seva aplicació en el sistema educatiu i que, doncs si s'apliquen en alguns centres i han funcionat, per què no estudiar-los, com a mínim, sense cap prejudici, doncs crec que són interessants aquestes aportacions i agraeixo doncs la seva compareixença i la seva explicació.

Moltes gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies, presidenta. Agrair també la compareixença.

Jo crec que el tema de la tutoria, probablement, i sense estar del tot segura si compartim al cent per cent el plantejament que s'ha fet, però sí que crec que és evident que la tutoria, una tutoria exercida amb qualitat i quantitat en recursos, en temps, en capacitat del professorat per poder atendre l'alumnat, requereix molt més temps, molts més recursos dels que han tingut fins ara i dels que tenen fins ara.

Perquè és veritat que hi ha moltes qüestions que bàsicament estan burocratitzades, perquè és veritat que moltes vegades els estem demanant al professorat que assumeixin funcions que van molt més enllà de la seva funció de professorat, no? A vegades els demanem que siguin orientadors, que apliquin els protocols contra les agressions, que apliquin els protocols contra les agressions LGTBI-fòbiques, que eduquin en perspectiva de gènere, que facin educació sexo-afectiva, i estem demanant tota una sèrie de coses que nosaltres creiem que han de formar part d'aquest sistema educatiu i de garantir la igualtat en l'atenció a nens i nenes i, sobretot, una educació en valors que lluiti contra la discriminació, que lluiti contra la intolerància, que lluiti contra allò que genera aquesta desigualtat i aquestes agressions moltes vegades cap a altres tipus d'estudiants. I els estem demanant sempre molt als professors i al professorat que ho facin en unes hores de tutoria que són clarament insuficients, amb unes ràtios que són clarament per sobre del que un únic tutor pot assumir i, per tant, crec que és necessari una reflexió sobre aquestes tutories. No només pel que fa a la relació del tutor amb la família, sinó, sobretot, en la relació del tutor amb l'alumnat, no?, de la persona que exerceix aquesta tutoria amb l'alumnat.

Ens podem trobar també que moltes vegades hi ha persones que s'han d'encarregar de fer la tutoria d'un curs de tercer de l'ESO, no és un curs fàcil, sabem que és una edat complicada, i potser no han tingut ni tan sols una experiència prèvia en fer de tutors o en fer de tutores, potser és el primer any que estan exercint en aquell curs,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

potser no coneixen els estudiants, és realment molt difícil que la tutoria pugui respondre a tot això.

Per tant, crec que aquí nosaltres, des dels Comuns, podem compartir que una tutoria que realment sigui responsable amb l'alumnat, que faciliti aquests espais d'interacció, que faciliti aquesta generació de confiança, que és fonamental perquè l'alumnat pugui tenir el tutor també com una persona de referència, perquè l'alumnat pugui comptar amb aquesta figura de tutoria quan tingui un problema, potser quan tingui un problema a casa, perquè també moltes vegades els tutors i les tutores poden jugar aquest paper d'acompanyament a l'alumnat quan tenen problemes fora de l'escola, però compartim que per això cal recursos i cal, sobretot, que es dignifiqui aquesta feina de tutoria al mateix nivell que a vegades es posen altres assignatures al pla educatiu, no? Que moltes vegades sembla que la tutoria és aquella maria, aquella hora que se li deixa lliure als nens i nenes perquè facin deures o perquè estudiïn o perquè avancin alguna matèria, quan, en realitat, podria ser una hora fonamental en l'educació i l'acompanyament d'aquests nens i nenes si el professorat, si les persones que fan aquesta tutoria tinguessin el temps, els recursos i tots els ajuts necessaris per garantir una escola pública de qualitat per nens i nenes.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar i té la paraula el diputat David González.

David González Chanca

Gràcies, presidenta. Molt bon dia a tots i totes. Molt bon dia, ara sí, senyor Prats, i moltíssimes gràcies per la compareixença des de la Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Escoles Lliures de Catalunya.

Hem tingut l'oportunitat de conèixer-nos una mica més a fons. Sap que alguns dels apunts i algunes de les propostes que vostès des de la seva federació han fet històricament de vegades han estat compartides àmpliament, recolzades també per part del nostre grup polític.

I, de fet, avui la diagnosi que ha realitzat també és àmpliament compartida. Ha definit que educar és el resultat de moltíssimes coses, tenint en compte que la crisi sistemàtica que estem vivint actualment a Catalunya, efectivament, com porta des de fa molts anys, i està consolidada per un greuge de moltíssimes actuacions que durant anys no s'ha sabut solucionar de cap manera.

Efectivament, la tutoria és un element i una eina educativa importantíssima per dues qüestions, no? El seu projecte té sentit perquè hem d'implicar-nos més en l'aspecte de la tutoria tant personal com familiar i sabem que és una eina educativa de primer ordre perquè genera un espai de seguretat i d'aprenentatge importantíssim per tots els alumnes.

I una segona qüestió, que és evident, que és que la implicació de les famílies a la comunitat educativa o en un centre educatiu també comporta millors resultats acadèmics inclusius per a qualsevol projecte educatiu. Per tant, aquest aspecte el compartim al cent per cent.

I el respecte i el protagonisme que han de tenir les famílies també en la visió educativa que vostè ens presentava per a nosaltres ha de ser, com a mínim, igualment equiparable al de la pròpia institució educativa, no?, al dels centres educatius i als projectes educatius.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

De fet, nosaltres sí pensem que la igualtat d'oportunitats no pot venir mai de la lliure concurrència d'un alumne de cadascuna de les famílies perquè cada família té una realitat socioeconòmica diferent. No és el mateix un alumne que ve d'una família nombrosa #(12.05) de protecció oficial que un alumne que té unes realitats socioeconòmiques ben diferents.

Per tant, si un dels objectius importantíssims de l'educació és garantir equitat, equitat educativa però equitat també social, pensem que la institució educativa ha de ser aquesta eina que també s'ha de poder utilitzar per permetre que totes les visions puguin ser expressades i transmeses a l'alumne.

Sobre el projecte de tutoria que ens presenten, ens agradaria preguntar-li si considera que la majoria dels centres educatius de Catalunya estan més allunyats o més a prop del projecte de tutoria que ens ha parlat. I també si considera que tenim referents en el país, a qualsevol espai de Catalunya, que puguem agafar com a

exemples perfectes per saber de quina manera es porta a terme aquesta tutoria personal i familiar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara, senyor Prats, és el torn per a la seva rèplica i té vostè un torn de set minuts per contestar les preguntes.

Josep Manuel Prats Moreno (president de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Escoles Lliures de Catalunya)

Molt bé. Bé, més que rèplica és compartir amb satisfacció que hi ha una general acceptació d'aquest model. No és un model que nosaltres ens hàgim inventat, és un model que existeix i que es demana i que està inclòs a moltes normatives que, per desgràcia, com tantes altres, no s'han posat en valor i no s'han posat en pràctica per falta de recursos, per falta d'interès, per falta de cultura de centre, per falta del que sigui, la raó que sigui.

Sí que és veritat que l'estabilitat de les plantilles és una cosa important en la realització d'aquest projecte perquè és una cosa que depèn molt..., no depèn tant de les persones, sinó de tot un claustre.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Nosaltres proposem una cosa sistèmica, no proposem una cosa específica, voluntarista d'un professor. N'hi ha milers de professors a Catalunya que fan això, que fan aquesta feina, que fan aquesta tasca d'una manera voluntària, traient-se temps d'altres coses i fent-ho amb esforç i, segurament, amb molta qualitat. Jo això no és que no ho negui, és que ho poso en valor.

El que passa és que no és un sistema que estigui al centre com a cultura de centre. De la mateixa manera que la cultura d'un centre és ensenyar, protegir, etcètera, no és la de la tutoria, no és una eina que estigui aquí.

I no és una cosa del tutor. El tutor de grup és una figura que és necessària, que és fonamental per guiar el grup, per acompanyar-lo, però la tutoria correspon a tot el professorat. Tot el professorat ha de ser capaç de fer aquesta tasca de tutoria, independentment que se li assigni al tutor una responsabilitat específica sobre un grup de persones, però a aquella classe de primària o secundària entren més

professors que poden fer aquesta mateixa feina exactament igual i fer de ponts amb la família de la manera que nosaltres proposem.

Què falta? Falta molta formació, falta coneixement de l'eina, del que és la tutoria. La tutoria està a la...

Fitxer 7

...norma, està als protocols, està a les normes d'inici de curs, està a tot arreu la tutoria, però no es pot fer d'una forma sistemàtica ni sistèmica perquè no se la valora suficientment des del nostre punt de vista.

Entrant a les preguntes que ens han fet. Em preguntaven si el tutor és tot l'equip. És tot l'equip, no és el tutor estrictament, és tot un equip de professors que, bé, pots tenir assignats una sèrie d'alumnes, però que, en qualsevol cas, això afecta a tot el professorat. Perquè, de fet, els claustres serveixen per això, serveixen per compartir la informació dels alumnes, ajudar els alumnes a créixer, buscar les maneres que l'alumnat tingui èxit, que és, en el fons, el que volen tots els professors. Els professors no es posen davant d'un alumne o davant d'una classe amb l'objectiu d'explicar un rotllo. Estan allà per educar aquestes criatures, adolescents, acompanyar-los, etcètera. Per tant, si tenen el temps, la formació i les eines, segurament ho podran fer millor.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Com es garanteix les etapes? Bé, doncs, segurament, hi ha molts models i cada escola ha de trobar el seu perquè, evidentment, a la primària doncs molt sovint tens un tutor durant dos anys o per cicles educatius. Evidentment, no és el mateix acompanyar un adolescent que un infant i, evidentment, has de tenir aquesta flexibilitat d'aquest acompanyament orientador, eh? I no és necessàriament una cosa que diguis, no, és que tindràs el mateix tutor tota la teva vida escolar. No és aquell mentor que, a vegades, es poden acabar tenint relacions més enllà del que proposem, que és una cosa molt professional.

La relació entre tutoria i la inclusió. És evident. És a dir, quan una criatura mostra una mancança i se la descobreix a quart de primària, quan a primer ja la podríem haver tractat amb la família, amb un acompanyament des del principi, segurament

la inclusió seria molt més senzilla, molt més fàcil i menys traumàtica quan s'agafa temps.

És un mecanisme formal i informal? Sí, és un mecanisme formal i informal. És a dir, nosaltres el que pretenem és que hi hagi una cosa molt professional, no és una cosa voluntària de dir, bé, anem a parlar amb els nens o anem a parlar amb la família, sinó que és una cosa que ha de tenir un projecte, cada centre el seu, ha de tenir un marc, una referència, una documentació que ajudi que això sigui una cosa formal i, alhora, també pot tenir la informalitat pròpia que et trobes una família a la porta de la classe perquè ve a buscar la criatura i en aquell moment trasllades una mica d'informació. El professor no pot ser aliè a això o el tutor encara menys.

A la senyora Aragonès li diria que, bé, estic content que compartim la idea de fons, però que no comparteixi el model... M'ha qüestionat el tema de l'accés. Jo crec que tots els alumnes tenen un tutor, tots tenen un tutor, evidentment, però de quina manera està exercint aquest paper de tutor segons l'estem plantejant nosaltres. I per tant, no estem negant que hi hagi professors disposats a fer-ho, nego que hi hagi capacitat, temps i recursos per fer-ho, bàsicament.

Vull dir, van molt sobrepassats el professorat fent moltes més coses de les que, teòricament, haurien de fer, que és gestionar una aula, ensenyar una matèria, acompanyar un grup i acompanyar les famílies, i no tenen temps de fer-ho perquè fan catorze coses. És un circ de tres pistes. Les escoles, i ho poden veure tots si tenen fills, hi vagin un dia i ho mirin per un forat, és un circ de tres pistes, eh? Vull dir, és així, per desgràcia, és així. Bé, per sort i per desgràcia, tenim uns professors molt capacitats per fer de circ de tres pistes, el qual és molt important.

Ha parlat de control. Precisament, el que no volem és controlar, el que volem és acompanyar. El que volem fer amb aquesta eina no és controlar, controlar res, és acompanyar. És acompanyar les criatures. Home, un control és evident, que controlar vol dir tenir una documentació sobre els nanos, evidentment. L'orientador té la informació sobre... L'orientador, el psicòleg, tenen informació sobre els nanos, és evident. Això no es pot assimilar a control, s'assimila a coneixement de la criatura i, a més a més, a documentar perfectament què passa.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Els metges, quan vostè va al CAP o quan jo vaig al CAP, pregunto al metge i el metge sap perfectament el que tinc. Jo no em puc sentir controlat, em sento acompanyat, em sento conegut. Això és el que pretenem amb això. No és un sentit de control en el sentit d'una autoritat que controla un súbdit, sinó, al contrari, és un control que permet acompanyar amb molta més eficàcia, sí?

Els motius... Per què proposem aquest model d'orientació educativa? Perquè està a la llei. Perquè, independentment que nosaltres proposem un model o un altre, la tutoria personal i compartida, la tutoria personal i familiar, està a la norma, està a la llei. I, a més a més, ens demana que fem una educació integral de les persones.

La LOMLOE diu «hem de fer una educació integral de les persones». I una integralitat de la persona no és només un aspecte concret d'un nano durant 990 hores a l'escola, sinó és tota la seva vida. I les relacions familiars o les relacions d'amistat, les relacions... I acompanyar, en aquest sentit, entre família i escola té un sentit absolut d'acompanyar segons l'integral. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ja m'he passat?

La presidenta

Ja s'ha acabat el temps.

Josep Manuel Prats Moreno (president de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Escoles Lliures de Catalunya)

Vaya por Dios. Bé, volia... En fi, jo crec que al començament he fet una mica de resposta a tot el que volia. Disculpin els que no he pogut contestar perquè m'he estès més del que hauria... En tot cas, moltes gràcies per les seves reflexions i he pres nota d'algunes de les coses que m'han dit, potser per millorar el model en algun sentit.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies a vostè, senyor Prats. Sí que li ofereixo la possibilitat, l'opció de poder-nos contestar als grups parlamentaris que no ha tingut ocasió a través del

mitjà que vostè consideri l'adequat. Pot ser a través d'un correu electrònic, d'una carta, com li sembli millor...

Josep Manuel Prats Moreno (president de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Escoles Lliures de Catalunya)

Sí, sí, ho faré.

La presidenta

...perquè era interessant el que ens estava explicant, però, malauradament, el temps és el temps i, per tant, vostè doncs ha exhaurit també la seva segona intervenció.

I li donem les gràcies de nou per aquesta seva compareixença i en aquests moments el donaríem per acomiadat.

Josep Manuel Prats Moreno (president de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Escoles Lliures de Catalunya)

Molt bé, doncs moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies a vostè.

Passem al següent punt de l'ordre del dia. Fem un petit recés de trenta segons.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Bé, doncs, seguim amb l'ordre del dia,...

Proposta de resolució sobre la creació de centres educatius públics inclusius de triple etapa a Castelldefels

250-00684/15

...que tocaria en aquests moments el punt número 19, que és la proposta de resolució sobre la creació de centres educatius públics inclusius de triple etapa a Castelldefels, presentada per diferents grups parlamentaris i, per l'ordre de la seva

presentació, en primer lloc, correspon intervenir el Grup d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada i secretària de la Mesa de la Comissió, Marc Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, saludar a la regidora de l'Ajuntament de Castelldefels que ens acompanya en aquest debat, amb una proposta de resolució que té per objectiu poder estudiar la viabilitat i la necessitat de la creació d'aquests centres educatius inclusius que combinin totes les etapes educatives que van entre els tres i els setze anys en un mateix projecte educatiu, per tant, parlem d'aquests instituts escola inclusius. I, per tant, valorar si aquest model pot donar una millor resposta a les necessitats educatives de Castelldefels, tenint en compte la seva realitat social i demogràfica del municipi.

El que veiem és que els instituts escola són una realitat consolidada en molts municipis de Catalunya i el que han demostrat és que quan les condicions són adequades, els instituts d'escola afavoreixen la continuïtat educativa entre les diferents etapes educatives, afavoreixen la cohesió social, afavoreixen i faciliten la transició de l'alumnat entre etapes, reforcen també el sentiment de pertinença al centre, consoliden també el vincle entre companys i amb el professorat i, per tant, també permeten generar una major estabilitat per a les famílies d'aquests alumnes.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I ens sembla que aquests aspectes són positius de forma general, però que aquesta continuïtat és especialment rellevant també per a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu, perquè per als infants amb autisme, amb TDA, amb dificultats d'aprenentatge, però també amb altres necessitats, doncs els canvis d'etapa sovint representen moments amb gran complexitat, amb complexitat afegida i, per tant, poder mantenir els seus referents educatius, poder mantenir aquests vincles que ja han anat construint i poder continuar la seva etapa educativa en un mateix projecte pedagògic, poden contribuir de forma molt positiva al seu benestar i al seu procés d'aprenentatge.

Per tant, des d'Esquerra Republicana creiem que les polítiques educatives han de construir-se també escoltant els territoris. Sabem que cada municipi té una realitat diferent i, per tant, cal analitzar quina és la millor resposta per garantir una educació pública de qualitat, inclusiva i adaptada, sobretot, a les necessitats dels infants i

joves de cada municipi i, evidentment, que les decisions que s'hagin de prendre estiguin basades en aquesta evidència, en les dades i en la participació de la comunitat educativa del municipi.

I, per tant, aquest és el resum de la proposta de resolució que avui presentem. Poder estudiar la identitat de la creació d'aquests centres educatius públics inclusius de triple etapa a Castelldefels, tenint en compte, com he dit, les necessitats i les característiques del municipi, així com tenir en compte la comunitat educativa de Castelldefels. I també, com diu en la proposta, els criteris que estableix el mateix Departament per al desplegament d'aquests nous instituts a escola.

I, per tant, per últim, agrair també i reconèixer el treball i l'impuls d'aquesta iniciativa per part de les famílies de l'Escola Edumar de Castelldefels, però també de totes les associacions de famílies d'alumnes i d'entitats com ISTEA, que han estat, de fet, el motor d'aquesta proposta i que també crec que és important subratllar que compta amb un consens polític molt ampli al municipi i que, per tant, esperem que avui aquest consens també es tradueixi en el vot favorable en aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. També aprofito per saludar la regidora Castelldefels, que avui ens acompanya. I ara és el torn del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar i té la paraula el diputat José Ignacio Aparicio.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta PR neix del consens, del diàleg i, sobretot, de l'escolta activa de la comunitat educativa de Castelldefels.

No estem debatent avui si s'ha de crear un nou institut escola a Castelldefels, el que ens plantegem és una cosa molt més raonable, que és que el Govern estudi la seva viabilitat amb criteris tècnics, pedagògics i de planificació educativa i que ho faci escoltant totes les parts implicades.

Aquesta proposta respon a una demanda real, una demanda impulsada per les famílies, com ha dit la companya, diverses AFAs del municipi, els grups municipals

i també les entitats, com ha dit també la companya, ISTEA, que treballen cada dia perquè els infants amb necessitats educatives específiques disposin de les millors oportunitats i dels suports adequats al llarg de tota la seva escolarització.

Però també sabem que cada municipi té una realitat diferent, per això aquesta proposta no imposa cap model, el que fa és demanar que s'analitzi si aquest model és adequat per a Castelldefels, tenint en compte les seves característiques demogràfiques, la planificació educativa existent, els criteris del Departament i les necessitats presents i futures del municipi.

També és important destacar que aquesta iniciativa compta amb un ampli suport institucional. L'Ajuntament de Castelldefels ja va aprovar per unanimitat una declaració institucional en aquest sentit i, avui, aquesta cambra també som capaços de presentar una proposta conjunta entre grups parlamentaris de sensibilitats diferents.

Aquest és un bon exemple de com s'haurien d'afrontar les polítiques educatives, buscant consensos, escoltant la comunitat educativa i posant sempre l'interès dels infants i dels joves al centre de les decisions.

Moltíssimes gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i té la paraula la diputada, molt honorable Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. També benvinguda la regidora de Castelldefels.

Aquesta és una proposta que nosaltres també ens hi hem sumat, sobretot perquè és una proposta de les famílies, de les associacions i del propi municipi, i això en el fons ja demostra un senyal que nosaltres hem d'escoltar i els hi hem de donar resposta.

Però des de Junts voldríem posar èmfasi en tres elements, sobretot. Primer, la inclusió com a eix vertebrador. El que fan les famílies de Castelldefels, les entitats, i

de manera molt especial l'Associació ISTEA, és demanar allò que la llei ja reconeix, el dret a una educació inclusiva de veritat.

La realitat és que, massa sovint, quan un infant amb necessitats educatives arriba a secundària sembla que això es talli, que s'interromp i el que hauríem de fer és que un institut escola inclusiu resolgui estructuralment aquest problema, que ja no calgui imposar aquesta inclusió, sinó que ja vingui adaptat, diguem-ne, d'un moment a l'altre.

L'altre punt seria la planificació educativa, que ha de respondre a la realitat i tots som conscients que Castelldefels és un municipi que ha crescut de manera sostinguda i les seves necessitats educatives han evolucionat. Des de Junts hem defensat en reiterades ocasions que la planificació educativa ha de ser territorialitzada, participativa i sensible a les necessitats de cada municipi i aquesta proposta és estrictament això.

I el tercer, que aquest estudi de viabilitat ha de tenir, això sí, un calendari i un compromís real. És a dir, a més de comptar amb la participació de les famílies i les entitats implicades, molt especialment de les famílies implicades, de famílies de necessitats educatives específiques, sobretot és important que no n'hi ha prou a facilitar espais de diàleg, sinó que el diàleg sense decisió és una forma d'ajornar indefinidament allò que les famílies necessiten ara. I em sembla que fem una proposta de resolució per arribar a executar i donar resposta a les necessitats d'aquest municipi.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian...

Fitxer 8

...Escribano.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. La diputada Besses ho ha explicat amb prou profunditat, jo no m'hi estendré gaire, simplement dir que això parteix d'una demanda real de les famílies i de la comunitat educativa, que igual que el municipi, l'Ajuntament de Castelldefels, aquí en aquest Parlament té un consens ampli, una pràctica unanimitat, diria jo, que parteix també d'una realitat social i demogràfica del municipi i, al final, doncs que també parteix aquesta iniciativa d'iniciar aquest estudi per la creació d'un institut escola.

I jo crec que tots els signants hem de ser corresponsables també que això evolucioni. És a dir, que parli d'un estudi no vol dir, i parlo pel partit que dona suport al Govern, que això baixi directament al calaix. Aquest estudi ha de tenir una consecució després en una viabilitat. Si aquest estudi és viable, doncs el Govern s'haurà de posar a crear aquest institut escola. Perquè al final veiem com aprovem moltes coses, però moltes van al calaix i esperem que aquesta no sigui una d'elles.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Saludar també la representant dels grups municipals que ens acompanyen avui.

Crec que és evident que en el registre d'aquesta proposta de resolució es trasllada també una majoria que es va donar en el mateix Ajuntament de Castelldefels, que és una majoria política que, al final, el que recull és un sentit generalitzat social i que, a més a més, han impulsat les famílies de Castelldefels i, és aquesta reflexió i aquesta necessitat de veure si, realment, així com a d'altres llocs ha passat que s'han instaurat aquests instituts d'escola, Castelldefels també és un lloc on això podria ser una resposta a la situació socioeducativa del municipi.

Un municipi que, efectivament, creix en població, que creix en complexitat i, per tant, ha d'estudiar que puguin haver-hi altres necessitats i altres sistemes i models educatius.

Els instituts escola des que s'han començat a implementar a molts llocs s'estan mirant com una referència que, realment, dona resposta a algunes de les qüestions que es veuen com més problemàtiques en el canvi d'etapa, per exemple, els dotze anys. Una de les qüestions que es posen sobre la taula és que alumnes que tenen necessitats especials, que tenen algun tipus de simptomatologia del trastorn de l'aspecte autista, que poden tenir algun tipus de necessitat especial, justament aquesta continuïtat, que no hagin de tenir aquest trencament als dotze anys amb un canvi de centre, els garanteix més estabilitat i els garanteix que puguin tenir una millor educació i més igualtat d'oportunitats.

Per tant, el que estan demanant les famílies és que això s'estudiï, que això es parli, que hi hagi un procés d'escolta actiu. Creiem que el Govern aviat les hauria de rebre i esperem que les rebi molt aviat, però com ja es deia també, aquest procés d'escolta no pot eternitzar-se i ha de donar una planificació i ha de donar unes conclusions i ha de donar un resultat.

Hi ha tota una voluntat d'aportació constructiva per part de la comunitat educativa Castelldefels, per part dels partits polítics del Castelldefels, per part dels grups parlamentaris d'aquí al Parlament i ara la pilota està al Govern, la pilota està a la Conselleria d'Educació, que, a més, entenem que hi tindrà una especial sensibilitat i un especial coneixement, precisament, pel territori, segurament no necessitarà que li doni molta informació per entendre-ho l'actual consellera. I per tant, creiem que el que és important és que el Govern es posi ja les piles, que comenci a fer tots els passos que calguin, els estudis i les anàlisis que calguin, però, sobretot, que es parteixi ja d'un calendari i d'una previsió. Perquè el que no podem tampoc és seguir donant voltes a una qüestió que les famílies veuen com una bona opció i que el que necessiten són aquestes dades, és aquesta informació per veure si, efectivament, això és possible i és una resposta per la situació educativa de Castelldefels.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sí, moltes gràcies, presidenta. Es cierto lo que nos comenta la diputada de Esquerra Republicana y es una evidencia que hay un gran consenso en toda la ciudad sobre esta propuesta que nace del cierre de la escuela pública Edumar.

Hay saturación en los centros de secundaria y poca demanda en educación infantil y para paliar esta situación y optimizar los recursos públicos esta propuesta de creación de escuela instituto resulta positiva. Espero que no se quede durmiendo en los laureles.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Per tant, passem directament a la votació de la proposta. Em sembla que el Grup d'Esquerra Republicana ens ha de notificar algun substitut de darrera hora?

Mar Besses Casanovas

Sí, presidenta. Notificar el canvi de la diputada Najat pel diputat Campuzano, que votarà aquestes propostes de resolució.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Molt bé, doncs ha arribat el diputat Campuzano, ha arribat just per votar.

Passem directament a la votació de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Bé, doncs queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució sobre les subvencions per a llars d'infants

250-00694/15

Ara passarem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució del Grup Parlamentari de VOX que es va incorporar... *(Veus de fons.)* Sí, que hem afegit el punt a l'ordre del dia en l'inici d'aquesta sessió, que és la proposta de resolució acerca de las subvenciones para guardería para que sea... On està? *(Veus de fons.)*

Propuesta de resolución acerca de las subvenciones para guardería para que sea substanciada. Molt bé, doncs té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta per defensar-la.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, presidenta. Es una propuesta de resolución muy simple, muy básica, que tiene dos puntos. El primero es subvencionar plazas en guarderías privadas a familias para paliar tanto el cierre de guarderías privadas, que se está produciendo, cada mes se produce el cierre de dos guarderías desde hace ya…, es una tendencia desde hace unos años, como la ausencia de plaza de guarderías públicas. Hay un déficit de oferta de las guarderías públicas y, por lo tanto, la labor y la existencia de las guarderías privadas y de iniciativa social son fundamentales.

Y, en segundo lugar, conceder, en el plazo correspondiente, las subvenciones para guarderías, sin demoras, porque en muchas ocasiones las guarderías privadas, sistemáticamente, ¿no?, en muchas ocasiones, sistemáticamente, tienen que adelantar la parte de subvención que corresponde a la Generalitat. En el caso del curso 24-25, recibieron esa parte de las familias, ¿eh?, de lo que tiene que complementar la Generalitat para subsanar el pago de las familias, a finales de noviembre.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Esto hace que la viabilidad de las guarderías privadas sea un imposible y por eso hay que tener en cuenta que son muchas las familias que se benefician de la labor que realizan las guarderías privadas, las de iniciativa social. Son muchos los alumnos, que son el sujeto de la educación infantil, que se benefician de la evolución cognitiva que reciben en las escuelas también privadas, lógicamente en las públicas, las guarderías, del desarrollo de su autonomía personal y de la sociabilidad.

Pero también son muchas las familias que, gracias a que han elegido ese modelo por convicción o porque no tienen otra alternativa por el déficit de plazas públicas de llars d'infants, pues pueden conciliar la vida, su vida laboral y su vida personal y familiar.

Y también es una fuente fundamental de vida para cientos y cientos de profesionales docentes que dedican todo su esfuerzo y toda su vocación en este tipo de guarderías de titularidad privada.

Por lo tanto, creemos que es una propuesta de resolución sensata, está avalada, precisamente, por todos los profesionales del sector y agradeceríamos que tuvieran en consideración esta necesaria supervivencia de las guarderías privadas, atendiendo, vuelvo a repetir, al cobro puntual de la parte de la subvención, de las becas, llámenlo como quieran, que debe ejecutar la Generalitat y no lo demore en el tiempo. Y considerar que hacen una función crucial en la sociedad, máxime teniendo en cuenta el déficit que existe de plazas de llars d'infants públicas.

Muchas gracias.

La president

Gràcies, senyor Acosta. Ara és el torn, no hi ha esmenes presentades, dels grups parlamentaris que intervindran i, en primer lloc, té la paraula la vicepresidenta de la Comissió, la diputada Sònia Martínez, en nom de Junts per Catalunya.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Bé, a Catalunya parlem de llars d'infants i no de guarderies i creiem que no és una qüestió de forma, sinó que és una qüestió de fons, perquè una llar d'infants no és només un aparcament de nens i nenes mentre els pares i les mares treballen. És un espai educatiu, el primer de tots, on els infants desenvolupen les bases del seu aprenentatge, la seva autonomia, la seva socialització i el seu benestar emocional. Per tant, anomenar-ho «guarderia» és reduir-ho a una funció de custòdia, i això des de Junts per Catalunya doncs no ho acceptem.

Dit això, és cert que aquest retard sistemàtic en el pagament de les subvencions a les llars d'infants és un problema que l'hem denunciat reiteradament. Una llar d'infants no pot planificar la seva continuïtat sense saber quan cobrarà i les primeres que en pateixen les conseqüències són també les famílies i els infants.

Per tant, que els pagaments es facin en el termini corresponent, sense demores, hi estem completament d'acord, però aquí VOX proposa subvencionar places en llars d'infants privades per pal·liar aquests tancaments i la manca de places públiques i entenem aquesta intenció, però no podem acceptar que la subvenció a la xarxa privada sigui una resposta estructural a un problema que té una causa molt concreta, i és l'infrafinançament i la manca d'inversió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Des de Junts no som contraris al paper de la xarxa privada ni tampoc la d'iniciativa social en el sistema educatiu, ho hem defensat i ho continuem defensant, però sí que hi ha una diferència fonamental entre reconèixer la pluralitat del sistema i fer d'aquesta privatització la solució als dèficits de l'Administració.

Nosaltres defensem la universalització progressiva del primer cicle d'educació infantil, no n'hi ha prou amb aquesta gratuïtat teòrica de l'I2 si no garantim que cada infant tingui accés a una plaça. Perquè avui milers de famílies viuen aquesta contradicció cada primavera, una gratuïtat que existeix en el paper, però que no arriba perquè no hi ha places disponibles.

També és cert que molts municipis estan ofegats per mantenir les seves llars d'infants municipals, assumint el sobrecost que l'administració autonòmica no cobreix. El Decret llei 13/2025, que va incrementar el mòdul de finançament de la plaça fins a 1.800 euros, creiem que és un pas endavant, el vam reconèixer, però no és suficient. El cost real del servei és molt superior i, sobretot, això es nota en municipis petits i mitjans.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, defensem que allà on no es pugui garantir una plaça pública a curt termini es puguin establir mecanismes de col·laboració amb centres d'iniciativa social o privats que compleixin les mateixes condicions de qualitat i equitat que la xarxa pública.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta de resolució parteix d'una concepció totalment retrograda. És a dir, encara avui vostès continuen parlant de «guarderies» i no és una qüestió de vocabulari, és una qüestió de model. A Catalunya fa molts anys que parlem d'escoles bressols o llars d'infants.

És una etapa educativa més del primer cicle d'educació infantil, perquè no són espais on es guarden els infants mentre les famílies treballen, són centres educatius que

tenen un projecte pedagògic propi, amb professionals qualificats i amb una funció essencial en el desenvolupament dels infants. Per tant, l'etapa 0-3 és educació. És una etapa clau per reduir desigualtats en la primera infància, per la detecció precoç de dificultats de l'aprenentatge, per garantir, evidentment, igualtat d'oportunitats i per acompanyar el desenvolupament dels infants.

Per això la prioritat és el finançament, sí, però també continuant ampliant la xarxa de places, avançar cap a la universalització del primer cicle d'educació infantil a través d'una llei, garantir l'accessibilitat a totes les famílies i també dignificar una etapa educativa que massa sovint encara es continua mirant des d'una òptica assistencial, com fa, en aquest cas, l'extrema dreta. Per tant, hi votarem en contra.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta parla de dues coses. La primera és reconèixer la gran tasca que han fet les escoles bressols d'iniciativa privada, que jo crec que és una cosa sensata. I, per l'altra, és demanar a la Generalitat que pagui el que pertoca en temps i forma, una altra cosa també sensata. És per això que votarem a favor.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Per anunciar el vot en contra d'aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Socialistes Units per Avançar i té la paraula la diputada Mónica Ríos.

Mónica Ríos García

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom.

Bé, aquesta proposta parla, ja ho han comentat els companys i els proposants, sobre les places de llar d'infants a subvencions a les llars d'infants privades. Però jo li vull dir, senyor Acosta, que el Govern ja treballa per elaborar una llei 0-3 que inclogui un mapa 0-3 amb l'oferta pública i privada, i així mateix que estableixi mecanismes de finançament de les llars municipals i també les privades.

Però, a més, no ens quedem aquí. Gràcies a l'aprovació de pressupostos, i aprofito per tornar...

Fitxer 9

...a agrair el suport del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i Comuns, l'aportació del Departament d'euros per infant incrementarà significativament. Passarà d'una aportació de vuit-cents euros..., amb aquests nous pressupostos, l'aportació passarà a ser de mil euros per infant. A més, en breu es presentaran les propostes que han treballat un grup d'experts per avançar cap a la universalització 0-3.

Però dit això, a nosaltres, al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, aquesta proposta ens genera molts dubtes perquè vostès defensen la prioritat nacional respecte a l'accés a serveis i prestacions públiques, prioritat nacional acordada i recolzada pels governs del Partit Popular.

I a aquesta proposta de resolució no expliquen com es materialitzaria aquesta prioritat nacional en aquesta proposta de finançament. Això vol dir que, si governés VOX, els infants d'origen estranger no tindrien accés a aquestes subvencions? Aquells que no tinguin els vuit cognoms catalans no tindran les mateixes oportunitats que la resta a accedir a una plaça pública o a una llar d'infants?

Vol dir que les llars d'infants privades que siguin d'iniciativa d'emprenedors d'origen migrant tampoc tindran les mateixes oportunitats respecte a aquells emprenedors que vostès consideren «els de casa»? Aquests últims tindran prioritat respecte a l'accés al finançament vers els que han vingut a casa nostra a treballar i poder tenir un futur millor?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

A les seves propostes haurien de deixar-ho clar, perquè la seva ideologia sectària i excloent, la seva prioritat nacional, l'únic que farà és incrementar les desigualtats, sobretot per aquells que també es poden trobar en una situació de vulnerabilitat, i condemnar molts infants a no tenir les mateixes oportunitats de futur només per qüestió d'origen, generant ciutadans de primera i de segona des del seu naixement.

A nosaltres no ens enganyen amb falses propostes que poden semblar bonistes, no ens enganyen ara i no ens enganyaran mai. I com que els socialistes lluitem contra les desigualtats i no per incrementar-les, votarem en contra.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Doncs passem directament a la votació d'aquesta proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queda rebutjada amb 3 vots a favor i 13 vots en contra.

Havent substanciat el darrer punt de l'ordre del dia, aixequem la sessió. I els portaveus sí que prego que es quedin un minut i mig.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La sessió s'aixeca a...